

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 1999

N:o 78—102

SISÄLLYS

N:o		Sivu
78	Laki Vakuutusvalvontavirastosta	303
79	Laki vakuutusyhtiölain muuttamisesta	306
80	Laki ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	310
81	Laki vakuutusyhdistyslain muuttamisesta	314
82	Laki kalastusvakuutusyhdistyksistä annetun lain 8 §:n muuttamisesta	317
83	Laki työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta	318
84	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	320
85	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	325
86	Laki vakuutuksenvälittäjistä annetun lain muuttamisesta	330
87	Laki potilasvahinkolain muuttamisesta	333
88	Laki liikennevakuutuslain muuttamisesta	335
89	Laki ydinvastuulain muuttamisesta	337
90	Laki ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain muuttamisesta	338
91	Laki kilpailunrajoituksista annetun lain 11 c ja 12 §:n muuttamisesta	340
92	Laki rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 14 §:n muuttamisesta	341
93	Laki vakuutussopimuslain 13 §:n muuttamisesta	342
94	Laki vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain muuttamisesta	343
95	Laki rahoitustarkastuslain muuttamisesta	345
96	Laki työntekijäin eläkelain 10 ja 13 §:n muuttamisesta	347
97	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 11 ja 11 a §:n muuttamisesta ..	348
98	Laki taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 9 ja 9 a §:n muuttamisesta	349
99	Laki maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta	350
100	Laki merimieseläkelain muuttamisesta	351
101	Laki sairausvakuutuslain 61 ja 64 §:n muuttamisesta	354
102	Asetus Vakuutusvalvontavirastosta	356

N:o 78

Laki

Vakuutusvalvontavirastosta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
Vakuutus- ja eläkelaitosten sekä muiden vakuutusosalalla toimivien valvontaa ja tarkastusta varten on Vakuutusvalvontavirasto. Virasto on hallinnollisesti sen ministeriön alainen, jonka toimialaan vakuutustoiminta kuuluu (*asianomainen ministeriö*).

2 §
Valvottavalla tarkoitetaan tässä laissa:
1) vakuutusyhtiölaissa (1062/1979) tarkoitettua vakuutusyhtiötä;
2) työeläkevakuutusyhtiöistä annetussa laissa (354/1997) tarkoitettua työeläkevakuutusyhtiötä;

HE 163/1998
TaVM 29/1998
EV 202/1998

3) ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettua ulkomaista vakuutusyhtiötä;

4) vakuutusyhdistyslaissa (1250/1987) tarkoitettua vakuutusyhdistystä;

5) vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettua vakuutuskassaa;

6) eläkesäätiölaissa (1774/1995) tarkoitettua eläkesäätiötä;

7) eläketurvakeskusta;

8) työeläkekassaa;

9) esiintyvien taiteilijoiden ja eräiden erisryhmien eläkekassaa;

10) maatalousyrittäjien eläkelaitosta;

11) merimieseläkekassaa;

12) vakuutuksenvälittäjistä annetussa laissa (251/1993) tarkoitettua vakuutuksenvälittäjää;

13) liikennevakuutuskeskusta;

14) potilasvakuutusyhdistystä;

15) Tapaturmavakuutuslaitosten liittoa;

16) Ympäristövakuutuskeskusta;

17) vakuutuskassojen yhdistystä; sekä

18) muita yhteisöjä, laitoksia ja elinkeinonharjoittajia, joiden valvonta ja tarkastus on laissa säädetty Vakuutusvalvontaviraston tehtäväksi.

3 §

Vakuutusvalvontaviraston tehtävänä on:

1) valvoa ja tarkastaa valvottavien toimintaa siten kuin siitä erikseen säädetään;

2) seurata vakuutusmarkkinoiden ja siihen liittyvien alojen kehitystä;

3) tehdä esityksiä vakuutusalan kehityksen vaatimiksi toimenpiteiksi;

4) osallistua viranomaisten väliseen kansainväliseen yhteistoimintaan sekä toimia erityisesti Euroopan talousalueella yhteistyössä muiden vakuutus- ja rahoitusvalvontaa harjoittavien viranomaisten kanssa;

5) hoitaa asianomaisen ministeriön määrämät hallinnolliset tehtävät sekä vakuutus toimintaan liittyvät selvitys-, tilastointi- ja tutkimustehtävät; sekä

6) hoitaa muut tehtävät, jotka sille on säädetty.

Vakuutusvalvontavirasto toimii tehtävänsä hoitaessaan yhteistyössä rahoitustarkastuksen ja muiden viranomaisten kanssa.

4 §

Vakuutusvalvontavirastossa on johtokunta. Viraston päällikkönä on ylijohtaja. Johtokunnan tehtävistä ja Vakuutusvalvontaviraston organisaatiosta säädetään asetuksella.

Johtokunnassa on puheenjohtaja ja viisi muuta jäsentä. Jäsenillä on henkilökohtaiset varajäsenet. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää jäsenistä asianomainen ministeriö.

Asianomainen ministeriö nimittää johtokuntaan kolme jäsentä ja heille varajäsenet enintään kolmen vuoden määräajaksi kerrallaan. Näistä kahden jäsenen ja varajäsenen nimitys tapahtuu Suomen Pankin ja sen ministeriön, jonka toimialaan kuuluu luottolaitostoiminta, ehdotusten perusteella.

Johtokuntaan kuuluvat lisäksi Vakuutusvalvontaviraston ylijohtaja, rahoitustarkastuksen johtaja ja asianomaisen ministeriön vakuutusasioista vastaavan tulosyksikön päällikkö. Asianomainen ministeriö nimittää heille varajäsenet. Vakuutusvalvontaviraston ylijohtajan ja rahoitustarkastuksen johtajan varajäsenen nimitys tapahtuu Vakuutusvalvontaviraston ja rahoitustarkastuksen ehdotusten perusteella.

Vakuutusvalvontaviraston henkilöstö valitsee keskuudestaan enintään kolmen vuoden määräajaksi johtokuntaan lisäjäsenen, jolla on oikeus osallistua johtokunnan päätöksentekoon sen käsitellessä henkilöstöä koskevia asioita.

5 §

Valvottavien velvollisuudesta suorittaa maksu valvonnasta aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi säädetään erikseen.

6 §

Vakuutusvalvontaviraston päätöksestä saadaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

7 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen Vakuutusvalvontaviraston toiminnan aloittamiseksi lain tullessa voimaan.

9 §
Virkoja ensimmäistä kertaa täytettäessä asianomainen ministeriö siirtää lain voimaantulosta lukien Vakuutusvalvontaviraston virat ylijohdajan virkaa lukuun ottamatta sekä perustaa tarvittaessa uudet virat. Lisäksi asianomainen ministeriö ottaa viraston perustamisen yhteydessä ensimmäisellä kerralla työsopimussuhteisen henkilökunnan ja viran

väliaikaisen hoitajan, myöntää virkavapauden ja ottaa viransijaisen.

Ylijohdajan virka voidaan täyttää ensimmäisen kerran ennen lain voimaantuloa.

Vakuutusvalvontavirastoon 1 päivänä huhtikuuta 1999 perustettavat virat voidaan täyttää ensimmäisellä kerralla niitä haettaviksi julistamatta.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 79

Laki**vakuutusyhtiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 14 luvun 4 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on laissa 389/1995,

muutetaan 10 luvun 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 3 momentin johdantokappale ja 7 kohta, 4 momentti, 5 momentin johdantokappale ja 9 momentti, 3 a §:n 5 momentti sekä 14 §, 11 luvun 1 §, 14 luvun 1 §:n 1 momentti, 3 §, 5 §:n 1 momentti, 5 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohta, 6 §:n 2 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta ja 5 momentti ja 7 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 10 luvun 1 §:n 2 momentti ja 14 § ja 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohta laissa 611/1997, 10 luvun 3 §:n 3 momentin johdantokappale ja 5 momentin johdantokappale laissa 752/1993, 10 luvun 3 §:n 3 momentin 7 kohta sekä 4 ja 9 momentti ja 3 a §:n 5 momentti ja 14 luvun 5 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 8 §:n 1 momentti mainitussa laissa 389/1995, 11 luvun 1 § mainitussa laissa 752/1993 ja laissa 355/1997, 14 luvun 5 §:n 1 momentti laissa 74/1998 ja 18 luvun 6 §:n 2 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale ja 5 momentti laissa 1022/1996, sekä

lisätään 2 lukuun uusi 2 a §, 2 a luvun 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 389/1995, uusi 3 momentti, 10 luvun 3 §:ään siitä mainitulla lailla 355/1997 kumotun 7 momentin tilalle uusi 7 momentti ja lukuun uusi 1 c, 3 b ja 11 a § sekä 18 lukuun uusi 10 a § seuraavasti:

2 luku

Vakuutusyhtiön perustaminen

2 a §

Vakuutusyhtiön toimilupaa tai sen laajentamista koskevasta hakemuksesta asianomaisen ministeriön on pyydettävä Vakuutusvalvontaviraston lausunto.

harjoittamisen, ilmoitukseen on myös liitettävä selvitys korvausasiamiehestä. Korvausasiamiehen on oltava hyvämaineinen, ja hänellä on oltava riittävä korvaustoiminnan tuntemus. Korvausasiamiehenä ei saa toimia vajaavaltainen, konkurssissa oleva eikä henkilö, joka on määrätty liiketoimintakieltoon.

10 luku

Tilinpäätös, konsernitilinpäätös ja vastuuvelan kattaminen

1 §

Vakuutusyhtiön kirjanpidossa ja tilinpäätöksen sekä konsernitilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta

2 a luku

Ensivakuutustoiminnan harjoittaminen ulkomailla

11 §

Jos yhtiön ilmoitus käsittää muun vahinkovakuutusluokkaan 10 kuuluvan toiminnan kuin rahdinkuljettajan vastuuvakuutuksen

(1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston vakuustoitominnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

1 c §

Tilinpäätökseen kuuluvien asiakirjojen on oltava selkeitä ja tilinpäätöksen on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus.

3 §

Ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhtiön on katettava vastuuvetka jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien sellaisiin varoihin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määräämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan vastuuvetlan, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

7) ministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Ministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvistä arvosta poikkeavasti.

Vastuuvetlan katteen on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään, oltava:

Vakuutusyhtiön vastuuvetlan kate on luetteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

3 a §

Asianomainen ministeriö antaa määräykset sijoitustoiminnasta aiheutuvien riskien hajuttamista koskevista periaatteista, joita vakuutusyhtiön on noudatettava sijoitussidonnaisen vakuutuksen arvonkehityksen määräävien sijoituskohteiden valinnassa. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset vastuuvetlan katteeseen kuuluvien varojen sijainnista ja arvostamisesta käypään arvoon, vakuutuksen takaisinoston ja sijoituskohteen vaihdon rajoittamisesta sekä katteen luetteloinnista. Vakuutusvalvontavirasto voi an-

taa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

3 b §

Vakuutusyhtiön hallituksen on laadittava yhtiön varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

11 a §

Tytäryhteisön tilinpäätös saadaan jättää yhdistelemättä konsernitilinpäätökseen, jos siihen on kirjanpitolain 6 luvun 3 §:n mukainen peruste. Lakisääteistä työeläkevakuutusta harjoittavan tytär- tai osakkuusyhtiön tilinpäätöstietoja ei saa yhdistellä toisen vakuutusyhtiön tai muun yhteisön konsernitilinpäätökseen. Jos lakisääteistä työeläkevakuutusta harjoittavan yhtiön yhdistelemättä jättämisestä seuraisi, ettei konsernitilinpäätös anna oikeaa ja riittävää kuvaa konsernin toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta, on konsernitilinpäätöksen liitetietoina ilmoitettava tätä varten tarpeelliset lisätiedot.

Konsernitilinpäätökseen yhdisteltävällä tytär- tai osakkuusyhtiöllä on oltava sama tilikausi kuin emoyhtiöllä, jollei Vakuutusvalvontavirasto myönnä tästä 14 §:n 6 momentissa tarkoitettua poikkeusta. Jos konsernitilinpäätökseen yhdisteltävän tytär- tai osakkuusyhtiön tilikausi päättyy yli kuusi kuukautta ennen emoyhtiön tilikauden päättymistä, on konsernitilinpäätökseen yhdisteltävä tytär- tai osakkuusyhtiön välitilinpäätös, joka laaditaan emoyhtiön tilikauden päättymispäivälle.

14 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset vakuutusyhtiön ja sen konsernin tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset vakuutusyhtiön tilinpäätöksen, konsernitilinpäätöksen, osavuositarkastuksen sekä tilinpäätöstiedotteen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun, asianomaisen ministeriön 1 momentissa tarkoitettujen määräysten, osakeyhtiölain tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien säännösten sekä

kirjanpitolain ja -asetuksen soveltamisesta vakuutusyhtiöihin.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhtiön hakemuksesta erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi vakuutusyhtiön toiminnan loksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen taikka osakeyhtiölain tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien säännösten yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia 1 b §:stä, 11 §:n 1 momentista, 11 a §:n 2 momentista, tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä sekä konsernituloslaskelman ja -taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista ja liitetiedoista. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole tilinpäätöstä ja konsernitilinpäätöstä koskevien Euroopan yhteisöjen säädösten vastainen.

11 luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla vakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään.

14 luku

Vakuutusyhtiöiden valvonta

1 §

Vakuutusyhtiöiden valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

3 §

Vakuutusyhtiön on annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle

niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin kuin 2 §:ssä tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

5 §

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa vakuutusyhtiölle huomautuksen, kehottaa yhtiötä korjaamaan asian määrääjässä tai kieltää yhtiötä jatkamasta asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos vakuutusyhtiö ei noudata lakia, toimilupansa, yhtiöjärjestystään tai ministeriön taikka Vakuutusvalvontaviraston tämän lain taikka poliisitoimesta vastaavan ministeriön rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, jos yhtiö on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja taikka jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

5 a §

Asianomainen ministeriö, pyydettyään asiasta Vakuutusvalvontaviraston lausunnon, voi rajoittaa vakuutusyhtiön toimilupaa tai peruuttaa sen, jos:

8 §

Asiantuntijoiden on annettava lausunto esityksestä, joka koskee vakuutusyhtiölainsäädännön muuttamista, sekä tämän lain tai sen nojalla annetun asetuksen perusteella annettavista asianomaisen ministeriön määräyksistä.

18 luku

Erinäisiä säännöksiä

5 §

Joka tahallaan

7) rikkoo osakeyhtiölain 11 luvun 14 §:n säännöksiä tilinpäätöksen tai konsernitilinpäätöksen toimittamisesta rekisteriviranomaiselle taikka jättää toimittamatta tämän lain mukaan asianomaiselle ministeriölle tai Vakuutusvalvontavirastolle annettavan ilmoituksen tai muun tiedon,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä ei ole muualla laissa säädetty ankaram-

paa rangaistusta, *vakuutusyhtiörikkomuksesta* sakkoon.

6 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutuslainsäätelypiiriin kuuluvia tietoja:

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat käyttää tämän pykälän mukaisen vakuutuslainsäätelypiiriin kuuluvia tietoja vain:

4) ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston päätöksistä tehtyihin valituksiin vastaamiseen.

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto eivät saa luovuttaa muiden ETA-valtioiden viranomaisilta taikka muussa ETA-valtiossa suoritettua tarkastuksessa saatuja tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen tai sen valtion vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen, jossa tarkastus on suoritettu, ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan 4 momentissa mainittujen tehtävien suorittamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

7 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat julkaista vakuutusyhtiöiden toiminnasta, asemasta ja kehityksestä tilastoja ja niihin verrattavia tietoja, jotka on laadittu yhtäläisen perusteen mukaan kaikista yhtiöistä.

10 a §

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 1 luvun 3 §:n 3 momentissa, 4 §:n 1 ja 6 momentissa sekä 4 a §:n 1 ja 3 momentissa, 2 luvun 1 a §:n 2 momentissa, 2 §:n 1 ja 4—6 momentissa sekä 2 a ja 5 a §:ssä, 9 luvun 5 §:ssä, 10 luvun 1 §:n 2 momentissa, 2 §:n 4 momentissa, 3 §:n 3 momentin 7 kohdassa, 4 momentissa sekä 5 momentin 12 kohdassa, 3 a §:n 2—5 momentissa, 4 b §:n 1 momentin 2 kohdassa, 4 c §:n 1 ja 2 momentissa, 5 §:n 2 momentissa, 8 §:ssä, 9 §:n 3 kohdassa ja 14 §:ssä, 11 luvun 4 §:n 3 momentissa ja 7 §:n 2 momentissa, 13 luvun 4 §:ssä, 14 luvun 3 §:ssä, 5 §:n 1 momentissa, 5 a §:n 1 momentissa sekä 7 ja 8 §:ssä sekä 18 luvun 5 §:n 1 momentin 7 kohdassa, 6 §:n 2, 4 ja 5 momentissa, 7 §:ssä, 8 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 18 luvun 10 a §:n mukaisesti siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain voimaantulon jälkeen edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 80

Laki**ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 14 §:n 2 momentti, 16 §:n otsikko ja 1 momentti, 17 §:n 1 momentti, 38 ja 40 §, 41 §:n 2 momentti, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n johdantokappale, 49 §:n 3 momentti, 69, 71 ja 72 §, 79 §:n 2 momentti, 3 momentin johdantokappale ja 4 kohta ja 4 momentti ja 84 §, sellaisina kuin niistä ovat 17 §:n 1 momentti laissa 75/1998 ja 49 §:n 3 momentti laissa 1088/1996, sekä

lisätään lakiin uusi 20 a ja 85 a § seuraavasti:

14 §

*Ulkomaisten ETA-vakuutusyhtiöiden
valvonta*

Muutoin ulkomaisten ETA-vakuutusyhtiöiden Suomessa harjoittaman toiminnan valvonta kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

16 §

*Asianomaisen ministeriön ja
Vakuutusvalvontaviraston oikeus saada
tietoja ja tarkastusoikeus*

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön on annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa yhtiöstä ja toiminnastaan Suomessa tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

17 §

Pakkokeinot

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ulkomaiselle ETA-vakuutusyhtiölle huomautuksen, kehottaa yhtiötä korjaamaan asian määräjässä tai kieltää yhtiötä jatkamasta asian-

omaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos yhtiö ei noudata lakia tai ministeriön taikka Vakuutusvalvontaviraston tämän lain taikka poliisitoimesta vastaavan ministeriön rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) nojalla antamia säännöksiä tai määräyksiä, jos yhtiö on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja taikka jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

20 a §

Lausunnon pyytäminen

Kolmannen maan vakuutusyhtiön toimilupaa tai sen laajentamista koskevasta hakemuksesta asianomaisen ministeriön on pyydettävä Vakuutusvalvontaviraston lausunto.

38 §

*Kolmannen maan vakuutusyhtiöiden
valvonta*

Kolmannen maan vakuutusyhtiöiden Suomessa harjoittaman vakuutusliikkeen valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

40 §

Edustuston tilinpäätös

Edustuston on laadittava kultakin tilikaudelta tuloslaskelman, taseen, niiden liitteet ja toimintakertomuksen käsittävä tilinpäätös, joka on tarkastettava asianomaisen ministeriön määräämällä tavalla.

Ministeriö antaa vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset edustuston tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoissa ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset edustuston tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän pykälän, asianomaisen ministeriön 2 momentissa tarkoitettujen määräysten, osakeyhtiölain tilinpäätöstä koskevien säännösten sekä kirjanpitolain (1336/1997) ja -asetuksen (1339/1997) soveltamisesta edustustoon.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhtiön hakemuksesta erityisestä syystä määräajaksi myöntää luvan poiketa 4 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi edustuston toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen taikka osakeyhtiölain tilinpäätöstä koskevien säännösten yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määräajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tilinpäätöksen laatimisajasta sekä tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä.

41 §

Pääasiamiehen toimittamat selvitykset

Pääasiamiehen on annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa

yhtiöstä ja sen toiminnasta Suomessa muistakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

44 §

Pakkokeinot

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa kolmannen maan vakuutusyhtiölle huomautuksen, kehottaa yhtiötä korjaamaan asian määräajassa tai kieltää yhtiötä jatkamasta asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos vakuutusyhtiö ei noudata lakia, toimilupaan- sa, yhtiöjärjestyksestä tai sääntöjä taikka ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia määräyksiä, jos yhtiö on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja taikka jos yhtiön toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

45 §

Toimiluvan rajoittaminen tai peruuttaminen

Asianomainen ministeriö, pyydettyään asiasta Vakuutusvalvontaviraston lausunnon, voi rajoittaa kolmannen maan vakuutusyhtiön toimilupaa tai peruuttaa sen, jos:

49 §

Selvitysmiesten asettaminen

Jos selvitysmiehet eivät ole yhden vuoden kuluessa toimiluvan lakkaamisesta aikaansaaneet suunnitelmaa vakuutuskannan luovuttamisesta 66 §:n mukaisesti tai jollei vakuutusliikettä muutoin ole sanotussa ajassa selvitetty, Vakuutusvalvontavirasto voi määrätä ajankohdan, jolloin muut kuin liikennevakuutuslain (279/1959), potilasvahinkolain (585/1986) ja tapaturmavakuutuslain (608/1948) mukaiset vakuutukset päättyvät, sekä ajankohdan, jolloin mainittujen lakien mukaisten vakuutusten vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus siirretään erityisestä selvityspesästä liikennevakuutuskeskuksen, potilasvakuutusyhdistyksen ja Tapaturmavakuutuslaitosten liiton hallinnoitavaksi. Vakuutuskannan ja sitä vastaavan omaisuuden

siirtämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä vakuutusyhtiölain 16 a luvun 9 §:ssä ja tämän lain 68 §:n 2 momentissa säädetään vakuutuskannan luovuttamisesta. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä säädetään.

69 §

Kuulutus virallisessa lehdessä

Vakuutusvalvontaviraston tulee ulkomaisen vakuutusyhtiön kustannuksella julkaista virallisessa lehdessä kuulutus:

- 1) kiellosta antaa uusia vakuutuksia; sekä
- 2) kiellosta luovuttaa tai pantata yhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta.

71 §

Asiakirjojen kieli

Jos tämän lain mukaan asianomaiselle ministeriölle tai Vakuutusvalvontavirastolle annettava asiakirja tai selvitys on laadittu muulla kuin suomen tai ruotsin kielellä, siihen on ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston vaatimuksesta liitettävä laillisesti pätevä suomenkielinen käännös.

72 §

Vakuutustilasto

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat julkaista ulkomaisten vakuutusyhtiöiden Suomessa harjoittamasta toiminnasta, asemasta ja kehityksestä tilastoja, jotka on laadittu yhtäläisin perustein kaikista yhtiöistä.

79 §

Salassapitovelvollisuus

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulkomaisella vakuutusyhtiöllä, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi, rahoitustarkastukselle, muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle viranomaiselle, muualla laissa edellä mainittujen tietojen saantiin oikeutetulle viranomaiselle sekä Eu-

roopan talousalueeseen kuuluvassa muussa valtiossa vakuutustarkastuksesta vastaavalle tai rahoitustoimintaa valvovalle viranomaiselle ja viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua vakuutusyhtiön selvitystila- tai konkurssimenettelyyn sekä, jos annettavat tiedot muussa kuin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kuuluvat tässä pykälässä tarkoitetun salassapitovelvollisuuden piiriin, tämän valtion vakuutustoimintaa valvovalle viranomaiselle. Lisäksi ulkomaisella vakuutusyhtiöllä, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja ulkomaisen vakuutusyhtiön tai ulkomaisen vakuutusyhtiön kanssa samaan konserniin kuuluvan luotto- tai rahoituslaitoksen tilintarkastajalle. Terveystilaaan liitetyviä tietoja ulkomainen vakuutusyhtiö saa kuitenkin luovuttaa vain Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen esittämistä, selvittämistä ja syytteeseenpanoa varten.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat käyttää tämän pykälän piiriin kuuluvia tietoja vain:

4) ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston päätöksistä tehtyihin valituksiin vastaamiseen.

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto eivät voi luovuttaa muiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden viranomaisilta saatuja tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen ole antanut siihen nimenomaista lupaa.

84 §

Muutoksenhaku

Asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen tai määräykseen haetaan muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston päätös tai määräys, joka on annettu 13 §:n, 15 §:n 2 momentin, 16 §:n, 17 §:n 1, 3 tai 4 momentin, 41 §:n, 43 §:n 1 momentin, 44 §:n 1 tai 3 momentin taikka

45 tai 47 §:n nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

85 a §

Säännösten soveltaminen Vakuutusvalvontavirastoon

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 2 §:n 2 momentissa, 16 §:n 1 momentissa, 17 §:n 1 momentissa, 18 §:n 1 ja 2 momentissa, 19 §:n 3 momentissa, 20 §:n 2—4 momentissa, 20 a ja 21 §:ssä, 29 §:n 5 momentissa, 30 §:n 1 momentissa, 31 §:n 2 momentissa, 40 §:ssä, 41 §:n 2 momentissa, 44 §:n 1 momentissa, 45 §:ssä, 48 §:n 1 momentissa, 71 ja 72 §:ssä, 79 §:n 2—4 momentissa ja 84 §:ssä säädetään so-

siaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 85 a §:n mukaisesti siirretty Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Sen estämättä, mitä kirjanpitolain (1336/1997) 9 luvun 2 §:ssä säädetään, kirjanpitolakia sovelletaan ensimmäisen kerran kolmannen maan vakuutusyhtiön edustuston kirjanpitoon siltä tilikaudelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Kolmannen maan vakuutusyhtiön edustusto saa kuitenkin soveltaa 3 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sinä tilikautena, joka on kulumassa tai alkaa tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 81

L a k i

vakuutusyhdistyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 31 päivänä joulukuuta 1987 annetun vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 12 luvun 2 ja 7—10 §,

sellaisina kuin niistä ovat 12 luvun 2 ja 7 § osaksi laissa 483/1993, 9 § viimeksi mainitussa laissa ja 8 § laissa 451/1995,

muutetaan 2 luvun 5 b §:n 1 kohta, 8 luvun 1 §:n 2 momentti, 10 luvun 1 §:n 3 momentti, 3 a §:n 3 momentin johdantokappale ja 6 kohta, 4 momentti, 5 momentin johdantokappale ja 8 momentti ja 12 §, 10 a luvun 1 §, 12 luvun 1 ja 5 § sekä 6 §:n 1 momentti, 16 luvun 10 §:n 2 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta sekä 5 momentti ja 11 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 luvun 5 b §:n 1 kohta, 16 luvun 10 §:n 2 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale, 4 kohta ja 5 momentti laissa 1023/1996, 8 luvun 1 §:n 2 momentti, 10 luvun 1 §:n 3 momentti, 3 a §:n 3 momentin johdantokappale ja 6 kohta, 4 momentti, 5 momentin johdantokappale ja 8 momentti ja 12 luvun 6 §:n 1 momentti mainitussa laissa 451/1995, 10 a luvun 1 § viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 483/1993 ja 12 luvun 5 § viimeksi mainitussa laissa, sekä

lisätään 10 lukuun siitä mainitulla lailla 451/1995 kumotun 4 §:n tilalle uusi 4 § ja 16 lukuun uusi 13 § seuraavasti:

2 luku

Vakuutusyhdistyksen perustaminen

5 b §

Yhdistysjärjestystä ei vahvisteta, jos:

1) luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja vakuutusyhdistyksen välillä olevan merkittävän sidonnaisuuden arvioidaan olennaisesti vaikeuttavan Vakuutusvalvontaviraston valvonnan suorittamista; tai

yhdistyskokouksen päätöksen jälkeen haettava aiotulle vakuutusyhtiölle asianomaiselta ministeriöltä vakuutusyhtiölain mukainen toimilupa sekä samalla haettava yhteisömuodon muuttamisesta johtuvalle yhdistysjärjestyksen muutokselle Vakuutusvalvontaviraston vahvistus.

10 luku

Tilinpäätös

1 §

Vakuutusyhdistyksen kirjanpidossa ja tilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai asianomaisen ministeriön tai

8 luku

Vakuutusyhdistyksen muuttaminen keskinäiseksi vakuutusyhtiöksi

1 §

Yhdistyksen on 1 momentissa mainitun

Vakuutusvalvontaviraston vakuutustoiminnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

3 a §

Ensivakuutusliikettä harjoittavan vakuutusyhdistyksen on katettava vastuuvelka jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvien sellaisiin varoihin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määräämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan vastuuvelan, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

6) asianomaisen ministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Ministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vastuuvelan katteen on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään, oltava:

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

4 §

Vakuutusyhdistyksen hallituksen on laadittava yhdistyksen varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

Vakuutusyhdistyksen vastuuvelan kate on luetteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

12 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset vakuutusyhdistyksen tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset vakuutusyhdistyksen tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun, asianomaisen ministeriön I momentissa tarkoitettujen mää-

räysten sekä kirjanpitolain ja -asetuksen soveltamisesta vakuutusyhdistykseen.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutusyhdistyksen hakemuksesta erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi yhdistyksen toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta asemasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tilinpäätöksen laatimisajasta sekä tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä. Poikkeuksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei se ole tilinpäätöstä koskevien Euroopan yhteisöjen säädösten vastainen.

10 a luku

Toimintapääoma

1 §

Vakuutusyhdistyksen toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla vakuutusyhdistyksen varojen on katsottava ylittävän yhdistyksen velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään.

12 luku

Vakuutusyhdistysten valvonta

1 §

Vakuutusyhdistysten valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

5 §

Vakuutusyhdistyksen on vuosittain kuukauden kuluessa siitä yhdistyskokouksesta, jossa tilinpäätös on vahvistettu, toimitettava Vakuutusvalvontavirastolle sen laatiman kaa-

van mukainen kertomus toiminnastaan ja tilastaan. Kertomukseen on liitettävä jäljennökset 10 luvun 11 §:ssä tarkoitetuista asiakirjoista.

Vakuutusyhdistyksen on annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa toiminnastaan muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

6 §

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa vakuutusyhdistykselle huomautuksen, kehottaa yhdistystä korjaamaan asian määräajassa tai kieltää yhdistystä jatkamasta asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos vakuutusyhdistys ei noudata lakia, yhdistysjärjestystään tai ministeriön taikka Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia määräyksiä, jos yhdistys on käyttänyt hyvän vakuutustavan vastaisia menettelytapoja taikka jos yhdistyksen toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

16 luku

Erinäisiä säännöksiä

10 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, ministeriö tai Vakuutusvalvontavirasto voi käyttää tämän pykälän mukaisen vakuutussalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

4) asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston päätöksistä tehtyihin valituksiin vastaamiseen.

Ministeriö tai Vakuutusvalvontavirasto ei saa luovuttaa muiden ETA-valtioiden viranomaisilta taikka muussa ETA-valtiossa suoritettua tarkastuksessa saatuja tietoja edelleen, ellei tiedon antanut viranomainen tai sen valtion vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen, jossa tarkastus on suoritettu,

ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Näitä tietoja voidaan käyttää ainoastaan 4 momentissa mainittujen tehtävien suorittamiseen tai niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

11 §

Vakuutusvalvontaviraston päätös tai määräys, joka on annettu 6 luvun 4 §:n, 12 luvun 4—6 §:n taikka 13 luvun 2 §:n nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

13 §

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä 1 luvun 1 §:n 4 ja 6 momentissa, 5 §:n 2 momentissa, 2 luvun 5 §:n 5 momentissa, 8 luvun 1 §:n 2 momentissa, 10 luvun 1 §:n 3 momentissa, 3 a §:n 3 momentin 6 kohdassa ja 4 momentissa sekä 5 §:n 2 momentissa, 7 §:n 1 momentissa, 8 §:n 1 kohdassa ja 12 §:ssä, 10 a luvun 4 §:ssä, 5 §:n 2 momentissa ja 6 §:ssä, 12 luvun 5 §:n 2 momentissa ja 6 §:n 1 momentissa ja 16 luvun 10 §:n 2 momentin johdantokappaleessa, 4 momentin johdantokappaleessa ja 4 kohdassa sekä 5 momentissa ja 12 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä taikka valtioneuvostosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 16 luvun 13 §:n mukaisesti siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Vakuutusyhdistystarkastuksen toiminta päättyy tämän lain voimaan tullessa. Vakuutusyhdistystarkastukselle kuuluvat tehtävät sekä varat ja velat siirtyvät samasta ajankohdasta Vakuutusvalvontavirastolle.

Sen estämättä, mitä kirjanpitolain (1336/1997) 9 luvun 2 §:ssä säädetään, kirjanpitolakia sovelletaan ensimmäisen kerran vakuutusyhdistyksen kirjanpitoon siltä tili-

kaudelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Vakuutusyhdistys saa kuitenkin soveltaa 4 momentissa tarkoitettuja säännöksiä sinä tilikautena, joka on kulumassa tai alkaa tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 82

L a k i

kalastusvakuutusyhdistyksistä annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kalastusvakuutusyhdistyksistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun lain (331/1958) 8 § seuraavasti:

8 §

Avustus suoritetaan valtion varoista ainoastaan sellaiselle kalastusvakuutusyhdistykselle, jonka yleiset vakuutusehdot maa- ja metsätalousministeriö on Vakuutusvalvontavirastoa kuultuaan vahvistanut. Vahvistamista varten on yhdistyksen alistettava

vakuutusehtonsa ja niihin tehtävät muutokset maa- ja metsätalousministeriön tarkastettaviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 83

Laki**työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan työeläkevakuutusyhtiöistä 25 päivänä huhtikuuta 1997 annetun lain (354/1997) 1 §:n 3 momentti, 6 §:n 3 momentti, 16 § ja 28 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 1 §:n 3 momentti laissa 640/1997, sekä *lisätään* lakiin uusi 33 b § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Työeläkevakuutusyhtiöön ei kuitenkaan sovelleta vakuutusyhtiölain 1 luvun 3 §:ää, 2 luvun 2 §:n 1, 2 ja 5 momenttia, 2 a §:ää, 4 §:n 1 momentin 3 kohtaa, 5 §:n 1 ja 5 momenttia, 2 a lukua, 3 luvun 1 §:n 2 momenttia, 1 a, 3, 4 ja 7 §:ää, 7 luvun 1 a §:n 1 ja 2 momenttia, 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 3 a §:ää, 7 §:n 1, 3 ja 4 momenttia, 10 luvun 2, 3 a, 3 b, 4 d ja 7 §:ää, 11 lukua, 12 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 ja 5 §:ää, 13 lukua, 14 luvun 1 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 ja 3 momenttia, 5 a §:n 2 momenttia, 5 b ja 6 §:ää, 16 luvun 13 §:n 3 momenttia, 16 a luvun 9 §:n 3 momenttia, 10 ja 13—15 §:ää, 16 b luvun 4 §:n 3 momenttia eikä 18 luvun 9 §:n 2 momenttia.

6 §

Toimilupa

Mitä vakuutusyhtiölain 2 luvun 5 a §:ssä ja 14 luvun 5 a §:ssä säädetään asianomaisesta ministeriöstä, koskee soveltuvin osin valtioneuvostoa, kun kyse on työeläkevakuutusyhtiöstä. Työeläkevakuutusyhtiön toimilupa tai sen laajentamista koskevasta hakemuksesta on asianomaisen ministeriön pyydetävä Vakuutusvalvontaviraston lausunto.

HE 163/1998
 TaVM 29/1998
 EV 202/1998

16 §

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääoma

Työeläkevakuutusyhtiön toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työeläkevakuutusyhtiön varojen on katsottava ylittävän yhtiön velat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään. Työeläkevakuutusyhtiön vastuuvelasta vähennetään tällöin 14 §:n 2 momentissa tarkoitettu osittamaton lisävakuutusvastuu.

28 §

Sijoitussuunnitelma

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettusta sijoitussuunnitelmasta.

33 b §

*Säännösten soveltaminen
 Vakuutusvalvontavirastoon*

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- tai terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 6 §:n 3 momentissa, 14 §:n

2 momentissa, 15 §:n 2 momentissa, 17 §:n 3 momentissa, 18 §:n 4 momentissa, 19 §:n 2 momentissa, 21 §:n 2 momentissa, 23 §:n 2 momentissa, 25 §:n 1 momentissa ja 27 §:n 5 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 33 b §:n mukaisesti siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain voimaantulon jälkeen edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 84

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 8 §:n 2 momentti, 66 §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta, 70, 72, 77, 78 §, 79 §:n 2 momentti, 81 §:n 1 momentti, 83 §:n 3 momentin johdantokappale ja 3 kohta, 4 momentti, 5 momentin johdantokappale ja 8 momentti, 83 a §:n 1, 3 ja 5 momentti, 83 b §, 83 e §:n 4 momentti, 90 §, 96 §:n 1 momentti, 97 §:n 2 momentti, 99 §:n 1 momentti, 111 §:n 1 momentin 2 kohta, 165 §:n 2 momentin johdantokappale sekä 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta, 167 ja 168 § ja 170 §:n 2 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 8 §:n 2 momentti, 79 §:n 2 momentti, 83 a §:n 3 ja 5 momentti, 83 b §, 83 e §:n 4 momentti ja 111 §:n 1 momentin 2 kohta laissa 1322/1997, 83 §:n 3 momentin johdantokappale ja 3 kohta, 4 momentti, 5 momentin johdantokappale ja 8 momentti, 83 a §:n 1 momentti ja 170 §:n 2 momentti laissa 1777/1995 ja 66 §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta ja 165 §:n 2 momentin johdantokappale ja 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta laissa 200/1998, sekä

lisätään lakiin uusi 74 a, 74 c, 83 f ja 172 a § seuraavasti:

8 §

Lakisääteistä toimintaa harjoittavan eläkekassan on pidettävä lakisääteisen ja muun toiminnan varat ja velat sekä tuotot ja kulut erillään siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää. Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa antaa ohjeita asianomaisen ministeriön tämän pykälän nojalla antamien määräysten soveltamisesta eläkekassaan.

66 §

Vakuutuskassan tilintarkastajan on viipymättä ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle vakuutuskassaa koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja joiden voidaan katsoa:

1) rikkovan vakuutuskassan sääntöjä, perusteita tai vakuutuskassan toiminnan harjoittamista koskevaa lainsäädäntöä;

70 §

Vakuutuskassan kirjanpidossa ja tilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpi-

tolakia (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta (1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston vakuustustoiminnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia, 5—8 §:ää, 3 luvun 1 §:n 3 momenttia, 2 §:n 2 momenttia, 6 ja 7 §:ää, 9—12 §:ää sekä 13 §:n 1 ja 3 momenttia, 4 luvun 1—4 §:ää, 5 §:n 3—5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 4 §:ää, 5 §:n 1 momenttia, 6—13 §:ää, 16 ja 17 §:ää sekä 19 ja 20 §:ää sekä 6 ja 7 lukua ei sovelleta vakuutuskassan tilinpäätöksen laatimiseen.

72 §

Tilinpäätökseen kuuluvien asiakirjojen on oltava selkeitä ja tilinpäätöksen on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus.

Hallituksen ja toimitusjohtajan on päivättävä ja allekirjoitettava tilinpäätös. Jos hallituksen jäsen tai toimitusjohtaja on esittänyt eriyvän mielipiteen tilinpäätöksestä, on tätä koskeva lausuma liitettävä siihen hänen vaatimuksestaan.

Tilinpäätös on annettava tilintarkastajille vähintään kuukautta ennen varsinaista kas-sankokousta.

74 a §

Taseeseen merkitään:

1) saamiset nimellisarvoon, kuitenkin enintään todennäköiseen arvoon;

2) rahoitusomaisuuteen kuuluvat arvopaperit ja muut sellaiset rahoitusvarat hankintamenon suuruisina tai, jos niiden käypä arvo tilinpäätöspäivänä on sitä alempi, tämän määräisinä;

3) vastuovelka 79 §:n ja 80 §:n 2 momentin säännöksiä ja asianomaisen ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston määräyksiä noudattaen laskettuun arvoon; sekä

4) muut velat nimellisarvoon tai, jos velka on indeksiin taikka muuhun vertailuperusteeseen sidottu, muuttuneen vertailuperusteen mukaiseen nimellisarvoa korkeampaan arvoon.

Jos kulukirjaus, joka on tehty saamisista 1 momentin 1 ja 2 kohdan perusteella, osoitetaan viimeistään tilikauden päättämispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulukirjauksen oikaisuksi.

74 c §

Hyödyke siirretään sijoitus- tai käyttöomaisuusryhmästä toiseen 74 b §:ssä tarkoitettuun tasearvon määräisenä.

Taseen liitteenä on ilmoitettava tase-eräkohtaisesti sijoitusomaisuuden hankintameno ja käypä arvo.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset arvonkorotusten enimmäismääristä ja Vakuutusvalvontavirasto sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenon määrittämisestä.

77 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset vakuutuskassan tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset vakuutuskassan tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun, asianomaisen ministeriön 1 momentissa tarkoitettujen määräysten, vakuutuskassan tilinpäätöstä koske-

vien säännösten sekä kirjanpitolain ja -asetuksen (1339/1997) soveltamisesta vakuutuskassaan.

Vakuutusvalvontavirasto voi vakuutuskassan hakemuksesta erityisestä syystä määräajaksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi vakuutuskassan toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta tilasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydyttävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määräajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tilinpäätöksen laatimisajasta, tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, taseerittelyistä ja liitetietojen erittelyistä.

7 luku

Vakuutusmaksut, vastuovelka ja toimintapääoma

78 §

Vakuutuskassalle suoritettaville vakuutusmaksuille tai niiden perusteille on haettava Vakuutusvalvontaviraston vahvistus, ellei muualla laissa toisin säädetä.

79 §

Vakuutusmaksuvastuu vastaa voimassa olevissa sitoumuksissa tarkoitetuista tulevista vakuutustapahtumista johtuvien suoritusten ja näistä sitoumuksista aiheutuvien muiden menojen pääoma-arvoa vähennettynä tulevien vakuutusmaksujen pääoma-arvolla. Lakisäateistä eläkevakuutusta harjoittavan eläkekassan osalta vakuutusmaksuvastuuna pidetään myös vakavaraisuuden ylläpitoon tarkoitettua lisävakuutusvastuuta. Lisävakuutusvastuuta voidaan käyttää vastuovelan laskuperusteiden muuttamisesta syntyneen tappion sekä myös muun tappion peittämiseen ja vakuutusmaksujen alentamiseen siten kuin asianomainen ministeriö määrää. Muuta kuin ainoastaan lakisäateistä eläkevakuutusta harjoittavan eläkekassan vakuutusmaksuvastuu-

na pidetään myös sellaista Vakuutusvalvontaviraston määräämät ehdot täyttävää vakuuttujen etuuksien tuleviin korotuksiin tarkoitettua vastuuta (*indeksikorotusvastuu*), jota perusteiden mukaan ei saa käyttää muun kuin sellaisen tappion peittämiseen, joka on syntynyt vastuuelan laskuperusteiden muuttamisesta

81 §

Vakuutustoiminnassa on noudatettava, ellei muualla laissa toisin säädetä, Vakuutusvalvontaviraston vahvistamia perusteita, joissa määrätään:

- 1) miten vastuuelka lasketaan; sekä
- 2) vapaakirjasta ja takaisinostosta.

83 §

Vakuutuskassan on katettava vastuuelka jäljempänä tässä pykälässä säädettyihin omaisuuslajeihin kuuluvin sellaisin varoin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määräämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan vastuuelan, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

3) asianomaisen ministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Ministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vastuuelan katteen on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään, oltava:

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

83 a §

Jos yksinomaan lisäetuja myöntävän eläkekassan 83 §:n ja sen nojalla annettujen säästösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä pysyvästi ylittävän eläkekassan vastuuelan ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella palauttaa eläkekassan osakkaille, tai jos eläkekassan toimintapiirissä on useampia osakkaita, kaikille osakkaille vakuutusteknisten vastuuelkojen suhteessa. Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa

antaa määräyksiä siitä, että ylikatetta arvioitaessa tiettyjen katteeseen kuuluvien varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Jos eläkekassan työntekijäin eläkelain mukaisista toimintaa koskeva toimintapääoma ylittää 83 d §:n 1 momentissa tarkoitettua vakavaraisuusrajan nelinkertaisen määrän, voidaan yllite mainitussa pykälässä säädettyin edellytyksin Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella palauttaa osakkaille. Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa antaa määräyksiä siitä, että ylitettä arvioitaessa tietyt erät jätetään huomioon ottamatta toimintapääomassa ja että tiettyjen varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettua hakemuksesta ja hakemuksessa annettavista selvityksistä.

83 b §

Eläkekassan työntekijäin eläkelain mukaisista toimintaa koskevalla toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla eläkekassan tämän toiminnan varat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset ja vakuudet ylittävät eläkekassan sanotusta vakuutustoiminnasta johtuvat velat ja muut näihin rinnastettavat sitoumukset, siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään. Vastuuelkaa laskettaessa ei oteta huomioon 79 §:n 2 momentissa tarkoitettua lisävakuutusvastuuta.

83 e §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 1—3 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisesta ja toimitamisesta.

83 f §

Vakuutuskassalain 83 §:n 1 momentissa tarkoitettua vakuutuskassan hallituksen on laadittava kassan varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

Vakuutuskassan vastuuelan kate on lueteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

90 §

Vakuutuskassalla on oikeus maksaa kerta-suorituksena vanhuus- tai perhe-eläke taikka vapaakirjaan perustuva työkyvyttömyyseläke, joka on pienempi kuin kymmenen euroa kuukaudessa. Kertasuoritus lasketaan Vakuutusvalvontaviraston määräysten mukaisesti, ellei muualla laissa toisin säädetä.

96 §

Vakuutuskassojen valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

97 §

Kassan on annettava Vakuutusvalvontavirastolle ja asianomaiselle ministeriölle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa kassan toiminnasta muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeellisia tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

99 §

Jollei vakuutuskassa noudata lakia, sääntöjään tai vakuutusta varten vahvistettuja perusteita taikka asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia määräyksiä tai jolleivät sen toiminnan perusteet enää ole lain mukaiset, Vakuutusvalvontaviraston tulee kehottaa kassaa korjaamaan asia määräajassa, joka ilman pakottavia syitä ei saa olla kuutta kuukautta pitempi.

111 §

Vakuutuskassa on asetettava selvitystilaan ja purettava:

2) jos tilinpäätös osoittaa alijäämää tai jos mahdollinen takuupääoma tai pohjarahasto on kassan säännöissä vahvistettua määrää pienempi, eikä alijäämää ole peitetty taikka takuupääomaa tai pohjarahastoa täytetty kahden seuraavan tilikauden aikana;

165 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa

salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat käyttää tämän pykälän mukaisen salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

4) asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston päätöksistä tehtyihin valituksiin vastaamiseen.

167 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat julkaista vakuutuskassojen toiminnasta, asemasta ja kehityksestä tilastoja ja niihin verrattavia tietoja, jotka on laadittu yhtäläisen perusteen mukaan kaikista kassoista.

Asianomaisen ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston hallussa olevista kassojen tilinpäätöksistä on jokaisella oikeus saada tieto.

168 §

Vakuutuskassojen on kuuluttava Vakuutusvalvontaviraston valvonnan alaiseen vakuutuskassojen yhdistykseen. Vakuutuskassojen yhdistyksen tähän lakiin liittyvistä tehtävistä, sen hallinnosta ja vakuutuskassojen velvollisuudesta osallistua yhdistyksen menoihin määrätään yhdistyksen säännöissä, jotka vahvistaa asianomainen ministeriö.

170 §

Eläkekassan vakuutusmatemaatikon on suoritettava eläkekassan tilasta vakuutustekninen tutkimus vähintään joka toinen vuosi sekä muulloinkin, jos Vakuutusvalvontavirasto pitää sitä tarpeellisena. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa ohjeita tutkimuksen laatimisesta.

172 a §

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta,

mitä tämän lain 8 §:n 2 momentissa, 65 §:ssä, 70 §:n 1 momentissa, 72 b §:ssä, 74 a §:n 1 momentin 3 kohdassa, 74 b §:n 1 ja 2 momentissa, 74 c §:n 3 momentissa, 77 §:ssä, 79 §:n 2 momentissa, 83 §:n 3 momentin 3 kohdassa, 4 momentissa, 5 momentin 11 kohdassa ja 7 momentissa, 83 a §:n 1 ja 3 momentissa, 83 d §:n 5 momentissa, 91 §:n 4 momentissa, 96 §:ssä, 97 §:n 2 ja 3 momentissa, 99 §:n 1 momentissa, 132 §:n 2 ja 3 momentissa, 165 §:n 2 ja 4 momentissa, 167—169 §:ssä ja 170 §:n 4 momentissa säädetään sosiaali- ja terveys-

ministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 172 a §:n mukaisesti siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain voimaantulon jälkeen edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 85

Laki**eläkesäätiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 123 §:n 2 momentti,

muutetaan 6 §:n 4 momentti, 36 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta, 37, 38, 41 ja 42 §, 43 §:n 2 momentti, 45 §:n 4—6 momentti, 46 §:n 3 momentin johdantokappale ja 3 kohta ja 4 momentti, 5 momentin johdantokappale sekä 7 ja 8 momentti, 47 §:n 4 ja 5 momentti, 48 §:n 7 momentti, 48 a §, 48 d §:n 4 momentti, 54 §, 64 §:n 1 momentti, 65 §:n 2 momentti, 67 §:n 1 momentti, 109 ja 110 §, 132 §:n 2 momentin johdantokappale ja 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta, 134 §, 135 §:n 2 momentti ja 136 §,

sellaisina kuin niistä ovat 43 §:n 2 momentti, 45 §:n 4—6 momentti, 48 a § ja 48 d §:n 4 momentti laissa 1323/1997, 36 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 1 kohta ja 132 §:n 2 momentin johdantokappale, 4 momentin johdantokappale ja 4 kohta laissa 201/1998, sekä

lisätään 43 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi sekä lakiin uusi 41 b, 47 a ja 137 a § seuraavasti:

6 §

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset osastojen varojen ja mahdollisten velkojen sekä tuottojen ja kulujen erillään pitämisestä. Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa antaa ohjeita asianomaisen ministeriön tämän pykälän nojalla antamien määräysten soveltamisesta eläkesäätiöön.

36 a §

Eläkesäätiön tilintarkastajan on viipymättä ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle eläkesäätiötä koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja joiden voidaan katsoa:

1) rikkovan eläkesäätiön sääntöjä, perusteita tai eläkesäätiön toiminnan harjoittamista koskevaa lainsäädäntöä;

37 §

Eläkesäätiön kirjanpidossa ja tilinpäätöksen laadinnassa on noudatettava kirjanpitolaikaa (1336/1997), jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, sekä kirjanpitoasetusta

(1339/1997), jollei tämän luvun säännöksistä tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston vakuustustoiminnan erityisluonteeseen perustuvista määräyksistä muuta johdu.

Kirjanpitolain 1 luvun 4 §:n 1 momenttia ja 5—8 §:ää, 3 luvun 1 §:n 3 momenttia, 2 §:n 2 momenttia, 6 ja 7 §:ää, 9—12 §:ää sekä 13 §:n 1 ja 3 momenttia, 4 luvun 1—4 §:ää, 5 §:n 3—5 momenttia ja 7 §:ää, 5 luvun 2 §:ää, 3 §:n 2 momenttia, 4 §:ää, 5 §:n 1 momenttia, 6—13 §:ää, 16 ja 17 §:ää sekä 19 ja 20 §:ää sekä 6 ja 7 lukua ei sovelleta eläkesäätiön tilinpäätöksen laatimiseen.

38 §

Tilinpäätökseen kuuluvien asiakirjojen on oltava selkeitä ja tilinpäätöksen on muodostettava yhtenäinen kokonaisuus.

Hallituksen ja asiamiehen on päivättävä ja allekirjoitettava tilinpäätös. Jos hallituksen jäsen tai asiamies on esittänyt eriävän mielipiteen tilinpäätöksestä, on tätä koskeva lausuma liitettävä siihen hänen vaatimuksensa.

Tilinpäätös on annettava tilintarkastajille

neljän kuukauden kuluessa tilikauden päätymisestä, jollei Vakuutusvalvontavirasto eläkesäätiön hakemuksesta erityisestä syystä myönnä tästä poikkeusta. Tilintarkastajien on annettava tilintarkastuskertomus kuukauden kuluessa hallitukselle.

41 §

Taseeseen merkitään:

1) saamiset nimellisarvoon, kuitenkin enintään todennäköiseen arvoon;

2) rahoitusomaisuuteen kuuluvat arvopaperit ja muut sellaiset rahoitusvarat hankintamenojen suuruisina tai, jos niiden käypä arvo tilinpäätöspäivänä on sitä alempi, tämän määräisinä;

3) eläkevastuu 43 §:n säännöksiä ja asianomaisen ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston määräyksiä noudattaen laskettuun arvoon; sekä

4) muut velat nimellisarvoon tai, jos velka on indeksiin taikka muuhun vertailuperusteeseen sidottu, muuttuneen vertailuperusteen mukaiseen nimellisarvoa korkeampaan arvoon.

Jos kulukirjaus, joka on tehty saamisista 1 momentin 1 ja 2 kohdan perusteella, osoitetaan viimeistään tilikauden päättämispäivänä aiheettomaksi, se on kirjattava kulukirjauksen oikaisuksi.

41 b §

Hyödyke siirretään sijoitus- tai käyttöomaisuusryhmästä toiseen 41 a §:ssä tarkoitettua tasearvon määräisenä.

Taseen liitteenä on ilmoitettava tase-eräkohtaisesti sijoitusomaisuuden hankintameno ja käypä arvo.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset arvonkorotusten enimmäismäärästä ja Vakuutusvalvontavirasto sijoitusten käyvän arvon ja hankintamenojen määrittämisestä.

42 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset eläkesäätiön tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset eläkesäätiön tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita

ja lausuntoja tämän luvun, asianomaisen ministeriön 1 momentissa tarkoitettujen määräysten, eläkesäätiön tilinpäätöstä koskevien säännösten sekä kirjanpitolain ja -asetuksen (1339/1997) soveltamisesta eläkesäätiöön.

Vakuutusvalvontavirasto voi eläkesäätiön hakemuksesta erityisestä syystä määrääjäksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuivan saamiseksi eläkesäätiön toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta tilasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määrääjäksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tilinpäätöksen laatimisajasta, tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, taseerittelyistä ja liitetietojen erittelyistä.

43 §

Eläkevastuu lasketaan:

1) ennen tilinpäätöshetkeä alkaneista eläkkeistä ja muista etuuksista;

2) eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien henkilöiden vastaisista eläkkeistä ja muista etuuksista siltä osin kuin eläkkeen tai muun etuuden on katsottava karttuneen tilinpäätöshetkeen mennessä sekä eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluneiden henkilöiden vastaisista eläkkeistä ja muista etuuksista;

3) työntekijäin eläkelain mukaisen toiminnan edellyttämän vakavaraisuuden ylläpitoon tarkoitettua lisävakuutusvastuusta, jota voidaan käyttää sijoitustoiminnan tappion peittämiseen sekä kannatusmaksujen alentamiseen siten kuin asianomainen ministeriö tarkemmin määrää; sekä

4) vapaaehtoisten lisäeläkkeiden ja muiden etuuksien tulevista korotuksista aiheutuvasta vastuusta (*indeksikorotusvastuu*), jota saa käyttää tulevien korotusten lisäksi ainoastaan laskuperusteiden muuttamisesta aiheutuneen eläkevastuun kasvun peittämiseen siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Eläkevastuu lasketaan 2 momentin 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa Vakuu-

tusvalvontaviraston määräysten mukaisesti, ellei muualla laissa toisin säädetä, ja 3 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa asianomaisen ministeriön määräysten mukaisesti.

45 §

Jos B-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön B-osaston toimintapääoma ylittää 48 c §:n 1 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan nelinkertaisen määrän, voidaan ylitte mainitussa pykälässä säädettyin edellytyksin Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella palauttaa työnantajalle. AB-eläkesäätiössä palautuksen edellytyksenä on, että A-osaston eläkevastuu on katettu 47 §:n mukaisesti. Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa antaa määräyksiä siitä, että ylitettä arvioitaessa tietyt erät jätetään huomioon ottamatta toimintapääomassa ja että tiettyjen varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti.

Jos A-eläkesäätiön tai AB-eläkesäätiön A-osaston 46 §:n ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten varojen arvioidaan tilinpäätöksen yhteydessä pysyvästi kattavan 47 §:n mukaisesti vastuun määrän ja varojen kokonaisuudessaan ylittävän eläkesäätiön eläkevastuun ja muiden velkojen määrän, erotusta vastaavat varat saadaan Vakuutusvalvontaviraston suostumuksella palauttaa työnantajalle. Asianomainen ministeriö voi tarvittaessa antaa määräyksiä siitä, että ylikatetta arvioitaessa tiettyjen katteeseen kuuluvien varojen arvo lasketaan käyvästä arvosta poikkeavasti. Palautuksen seurauksena ei A-eläkesäätiölle tai AB-eläkesäätiön A-osastolle saa jäädä vastuujauasta. AB-eläkesäätiössä palautuksen edellytyksenä on, että AB-eläkesäätiön B-osaston toimintapääoma ylittää 48 c §:n 1 momentin mukaisen vakavaraisuusrajan nelinkertaisen määrän.

Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta. Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa antaa ohjeita asianomaisen ministeriön tämän pykälän nojalla antamien määräysten soveltamisesta eläkesäätiöön sekä tässä pykälässä tarkoitettusta hakemuksesta ja hakemuksessa annettavista selvityksistä.

46 §

Eläkesäätiön on katettava eläkevastuun bruttomäärä jäljempänä tässä pykälässä sää-

dettyihin omaisuuslajeihin kuuluvain sellaisin varoin, jotka käypään arvoon Vakuutusvalvontaviraston määräämien perusteiden mukaan arvostettuina riittävät kattamaan eläkevastuun, josta ensin on vähennetty seuraavat erät:

3) asianomaisen ministeriön määräämissä tapauksissa erityisistä syistä vähennettävät muut erät.

Ministeriö voi erityisestä syystä määrätä, että tietyt katteeseen kuuluvat varat arvostetaan niiden käyvästä arvosta poikkeavasti.

Eläkevastuun katteen on, sen mukaan kuin asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään, oltava:

Eläkesäätiön eläkevastuun kate on luetteloitava siten kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

47 §

Eläkesäätiön eläkevastuun kate on luetteloitava siten, kuin Vakuutusvalvontavirasto tarkemmin määrää.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita tämän pykälän ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten soveltamisesta.

47 a §

Eläkesäätiön hallituksen on laadittava säätiön varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset sijoitussuunnitelmasta.

48 §

Asianomainen ministeriö antaa määräykset tämän pykälän soveltamisesta. Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa antaa tarkempia ohjeita asianomaisen ministeriön tämän pykälän nojalla antamien määräysten soveltamisesta eläkesäätiöön.

48 a §

B-eläkesäätiön ja AB-eläkesäätiön B-osaston toimintapääomalla tarkoitetaan sitä määrää, jolla työntekijäin eläkelain mukaisen toiminnan varat ja muut niihin rinnastettavat sitoumukset ja vakuudet ylittävät sanotusta vakuutustoiminnasta johtuvat velat ja muut

näihin rinnastettavat sitoumukset, siten kuin siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla tarkemmin määrätään. Eläkevastuun määrää laskettaessa ei oteta huomioon 43 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua lisävakuutusvastuuta.

48 d §

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset 1—3 momentissa tarkoitettujen suunnitelmien laatimisesta ja toimittamisesta.

54 §

Eläkesäätiöllä on oikeus maksaa kertasuorituksena vanhuus- tai perhe-eläke taikka vapaakirjaan perustuva työkyvyttömyyseläke, joka on pienempi kuin 20 euroa kuukaudessa tai eläkkeensaajan suostumuksella 40 euroa kuukaudessa. Kertasuoritus lasketaan Vakuutusvalvontaviraston määräysten mukaisesti, ellei muualla laissa toisin säädetä.

64 §

Eläkesäätiön valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

65 §

Eläkesäätiön on annettava Vakuutusvalvontavirastolle ja asianomaiselle ministeriölle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa eläkesäätiön toiminnasta muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeellisia tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

67 §

Jollei eläkesäätiö noudata lakia, sääntöjään tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston tämän lain nojalla antamia määräyksiä, Vakuutusvalvontaviraston on kehotettava eläkesäätiötä korjaamaan asia määräajassa.

109 §

Hallituksen jäsen, hallintoneuvoston jäsen ja asiamies on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän on toimessaan tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttanut eläkesäätiölle. Sama koskee vahinkoa, jonka edellä maini-

tut henkilöt tätä lakia, eläkesäätiön sääntöjä tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston määräyksiä rikkomalla ovat aiheuttaneet eläkesäätiön toimintapiiriin kuulualle tai kuuluneelle henkilölle, eläkkeen tai muun etuuden saajalle, työnantajalle tai muulle henkilölle.

110 §

Eläkesäätiön nimenkirjoittaja, joka ei ole työsuhhteessa eläkesäätiöön ja joka ei ole hallituksen tai hallintoneuvoston jäsen tai asiamies, on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka hän myötävaikuttamalla tämän lain, eläkesäätiön sääntöjen tai asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston määräysten rikkomiseen tahallisesti tai törkeästi tuottamuksesta on aiheuttanut eläkesäätiölle, sen toimintapiiriin kuulualle tai kuuluneelle henkilölle, eläkkeen tai muun etuuden saajalle tai muulle henkilölle.

132 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat käyttää tämän pykälän mukaisen salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

4) asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston päätöksistä tehtyihin valituksiin vastaamiseen.

134 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat julkaista eläkesäätiöiden toiminnasta, asemasta ja kehityksestä tilastoja ja niihin verrattavia tietoja, jotka on laadittu yhtäläisen perusteen mukaan kaikista eläkesäätiöistä.

Asianomaisen ministeriön ja Vakuutusvalvontaviraston hallussa olevista eläkesäätiöiden tilinpäätöksistä on jokaisella oikeus saada tieto.

135 §

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja ero-

amisesta on eläkesäätiön tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle. Asianomainen ministeriö voi antaa määräyksiä tämän pykälän soveltamisesta.

136 §

Eläkesäätiön vakuutusmatemaatikon on suoritettava eläkesäätiön tilasta vakuutustekninen tutkimus vähintään joka toinen vuosi sekä muulloinkin, jos Vakuutusvalvontavirasto pitää sitä tarpeellisena. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa ohjeita tutkimuksen laatimisesta.

137 a §

Mitä tässä laissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä, koskee Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain (78/1999) voimaantulon jälkeen Vakuutusvalvontavirastoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 4 §:n 3 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 36 §:n 1 momentissa, 37 §:n 1 momentissa, 39 §:n 2 momentissa, 41 §:n 1

momentin 3 kohdassa, 41 a §:n 1 ja 2 momentissa, 41 b §:n 3 momentissa, 42 §:ssä, 43 §:n 2 ja 3 momentissa, 45 §:n 4—6 momentissa, 46 §:n 1 momentissa, 3 momentin 3 kohdassa ja 4 momentissa, 48 §:n 1 ja 7 momentissa, 48 c §:n 2 ja 5 momentissa, 55 §:n 3 momentissa, 64 §:ssä, 65 §:n 2 ja 3 momentissa, 67 §:n 1 momentissa, 88 §:n 5 momentissa, 109 ja 110 §:ssä, 120 §:n 4 momentissa, 122 §:ssä, 132 §:n 2 ja 4 momentissa, 134 §:ssä, 135 §:n 2 momentissa ja 147 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutusvalvontaa ja -tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen 137 a §:n mukaisesti siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät Vakuutusvalvontavirastosta annetun lain voimaantulon jälkeen edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 86

Laki

vakuutusvälittäjistä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutusvälittäjistä 19 päivänä helmikuuta 1993 annetun lain (251/1993) 1 §:n 2 momentti, 3 §:n 1 momentin johdantokappale, 4 §:n johdantokappale, 5 §:n 2 momentti, 10 §:n 2 momentti, 11 §:n 2 momentti, 15—18 §, 19 §:n 2 momentti ja 22—24 §, sellaisina kuin niistä ovat 15 § osaksi laissa 397/1995 ja 17 § osaksi laissa 76/1998, seuraavasti:

1 §

Vakuutusvälittäjä

Vakuutusvälittäjänä saa toimia ainoastaan sellainen vakuutusenantajasta riippumaton luonnollinen henkilö tai yhteisö, joka on merkitty Vakuutusvalvontaviraston vakuutusvälittäjistä pitämään rekisteriin (*vakuutusvälittäjärekisteri*).

3 §

Luonnollisen henkilön rekisteröinnin edellytykset

Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä rekisteröitävä vakuutusvälittäjäksi luonnollinen henkilö:

4 §

Yhteisön rekisteröinnin edellytykset

Vakuutusvalvontaviraston on pyynnöstä rekisteröitävä yhteisö vakuutusvälittäjäksi, jos:

5 §

Vakuutusvälittäjärekisteriin merkittävät tiedot

Rekisteriin merkittävien tietojen muutok-
 sista on viipymättä ilmoitettava Vakuutus-
 valvontavirastolle.

10 §

Varojen erillisuus

Edellä 1 momentissa mainittujen velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi vakuutusvälittäjän on otettava Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä vakuutus tai asetettava viraston hyväksymä vakuus.

11 §

Vakuutusenantajan maksama palkkio

Vakuutusenantaja voi maksaa vakuutusvälittäjälle palkkiota sellaisten lakisääteisten vakuutusten välittämisestä, joiden vakuutusmaksujen laskuperusteet viranomaisen

vahvistaa, ainoastaan vakuutuksenantajan hakemuksesta sanotun viranomaisen vahvistamien perusteiden mukaisesti. Mainittu viranomainen voi kuitenkin tarvittaessa määrätä edellä tässä momentissa tarkoitettuihin palkkioihin sovellettavat perusteet.

15 §

Vakuutuksenvälittäjien valvonta

Vakuutuksenvälittäjien valvonta ja tarkastus kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle.

Vakuutuksenvälittäjän on vaadittaessa annettava asianomaiselle ministeriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle kaikki tarvittavat asiakirjat, tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

Liiketoiminnan aloittamisesta ja lopettamisesta on viipymättä ilmoitettava Vakuutusvalvontavirastolle.

Vakuutuksenvälittäjä on velvollinen toimittamaan Vakuutusvalvontavirastolle vuosittain tämän laatiman kaavan mukaisen kertomuksen liiketoiminnastaan.

16 §

Tarkemmat määräykset

Vakuutusvalvontavirasto antaa tarkemmat määräykset vakuutuksenvälittäjien rekisteröinnistä ja sen edellytyksistä. Asianomainen ministeriö antaa tarkemmat määräykset vakuutuksenvälittäjiltä vaadittavista vakuutuksista ja vakuuksista.

17 §

Pakkokeinot

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa vakuutuksenvälittäjälle huomautuksen, kehottaa välittäjää korjaamaan asian määräajassa tai kieltää välittäjää jatkamasta viraston virheellisenä pitämää menettelyä, jos vakuutuksenvälittäjä ei noudata lakia taikka tämän lain tai rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (68/1998) nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä tai jos välittäjän toiminnassa on ilmennyt väärinkäytöksiä.

Edellä 1 momentissa mainitun kehotuksen tai kiellon tehosteeksi Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa uhkasakon. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi vakuutuksenvälittäjän

kotipaikan lääninhallitus. Jollei vakuutuksenvälittäjällä ole kotipaikkaa Suomessa, uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jollei 1 momentissa mainittua kehotusta tai kieltä noudateta, Vakuutusvalvontavirasto voi kieltää vakuutuksenvälittäjää jatkamasta toimintaansa, kunnes asia on korjattu ja, jos velvoitteiden laiminlyönti on törkeä, poistaa vakuutuksenvälittäjän rekisteristä.

Jos niissä olosuhteissa, joiden vallitessa vakuutuksenvälittäjä on rekisteröity, on tapahtunut sellaisia muutoksia, ettei vakuutuksenvälittäjää enää voitaisi tämän lain mukaan rekisteröidä, tai jos toiminnan aloittamisen edellytykset eivät enää täyty, Vakuutusvalvontavirasto voi poistaa vakuutuksenvälittäjän rekisteristä.

18 §

Valvonnasta aiheutuvien kustannusten korvaus

Vakuutuksenvälittäjän on suoritettava vuosittain tässä laissa säädetystä valvonnasta aiheutuvien kustannusten korvaamiseksi valvontamaksu, jonka asianomainen ministeriö määrää Vakuutusvalvontaviraston esityksestä. Maksun määräämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa (150/1992) säädetään.

19 §

Salassapitovelvollisuus

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, asianomaisella ministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja syyttäjä- ja poliisiviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi, muuten laissa sellaisen tietojen saantiin oikeutetulle viranomaiselle sekä, jos annettavat tiedot toisessa valtiossa kuuluvat salassapitovelvollisuuden piiriin, toisen valtion vakuutuksenvälitystoimintaa valvovalle viranomaiselle.

22 §

Vakuutuksenvälitystoiminnan luvaton harjoittaminen

Joka ilman, että hänet on merkitty Vakuu-

tusvalvontaviraston pitämään vakuutuksenvälittäjärekisteriin, harjoittaa tässä laissa tarkoitettua vakuutuksenvälitystoimintaa tai käyttää 1 §:n vastaisesti toiminimessään tai muuten toimintaansa osoittamaan nimitystä vakuutuksenvälittäjä tai vakuutusmeklari, on tuomittava, jollei teko ole vähäinen, *vakuutuksenvälitystoiminnan luvattomasta harjoittamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

23 §

Vakuutusvalvontaviraston päätöksen täytäntöönpano

Vakuutusvalvontaviraston päätös tai määräys, joka on annettu 15 §:n 1 tai 2 momentin taikka 17 §:n 1, 3 tai 4 momentin nojalla, voidaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

24 §

Vakuutuksenvälittäjiä koskevat tilastot

Sen estämättä, mitä 19 §:ssä säädetään, asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto saavat julkaista vakuutuksenvälittäjien toiminnasta, asemasta ja kehityksestä tilastoja, jotka on laadittu yhtäläisen perusteen mukaan kaikista vakuutuksenvälittäjistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut vakuutuksenvälittäjien valvontaa ja tarkastusta koskevat päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 87

Laki**potilasvahinkolain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetun potilasvahinkolain (585/1986) 4 §:n 2 momentti, 5 §:n 3 ja 4 momentti, 6 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti ja 11 §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 2 momentti ja 6 §:n 1, 2, 4 ja 5 momentti laissa 363/1995, 5 §:n 3 ja 4 momentti laissa 879/1998 ja 11 §:n 3 momentti laissa 973/1993, seuraavasti:

4 §

Vakuuttamisvelvollisuus

Vakuutuksen ottamisen laiminlyönyt on velvollinen laiminlyöntinsä ajalta suorittamaan enintään kymmenkertaisen vakuutusmaksun. Vakuutusvalvontavirasto päättää siitä, miten korotuksen perusteena oleva vakuutusmaksu lasketaan.

tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, Potilasvakuutuskeskuksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin Vakuutusvalvontaviraston määräämästä ajankohdasta. Kun Potilasvakuutuskeskus on maksanut vahinkoa kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy Potilasvakuutuskeskukselle siihen määrään saakka, kuin tämä on korvausta maksanut.

Vakuutusvalvontavirasto valvoo Potilasvakuutuskeskuksen toimintaa ja asianomainen ministeriö vahvistaa sen säännöt. Valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusyhtiön valvonnasta.

5 §

Vakuutuksenantaja

Kaikkien potilasvakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava jäsenenä Potilasvakuutuskeskukseen. Potilasvakuutuskeskus hoitaa tämän lain mukaisen korvaustoiminnan ja voi myöntää vakuutuksia jäsenyhtiöidensä lukuun. Potilasvakuutuskeskus vastaa vahingosta silloin, kun vakuutuksen ottaminen on laiminlyöty, sekä määrää ja perii 4 §:n 2 momentissa tarkoitetun korotetun vakuutusmaksun. Lisäksi Potilasvakuutuskeskus huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty sille, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 49 §:ssä säädettyistä

6 §

Potilasvakuutuksen ehtojen ja maksujen tiedoksiantaminen

Vakuutusyhtiön on annettava tiedoksi Vakuutusvalvontavirastolle kirjallisesti potilasvakuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot kuukautta ennen niiden käyttöönottoa.

Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa vaatia, että vakuutusyhtiö toimittaa virastolle selvityksen niistä vakuutusmaksujen perusteista, lomakkeista sekä muista asiakirjoista, joita yhtiö käyttää asioidessaan vakuutuksenottajien kanssa.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa mää-

räyksiä vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnin perusteena olevasta riskien luokittelusta.

Vakuutusyhtiöiden on Vakuutusvalvontaviraston määräämällä tavalla teetettävä tässä pykälässä säädettyjen tehtävien vaatimia tutkimuksia ja laskelmia.

11 §

Potilasvahinkolautakunta

—————
Potilasvahinkolautakunnan toiminnasta aiheutuneet kustannukset maksetaan potilasvakuutusyhdistyksen varoista Vakuutusvalvontaviraston vuosittain vahvistaman lauta-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

kunnan talousarvion perusteella siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999. Lain 5 §:n 3 ja 4 momentti tulevat kuitenkin voimaan 1 päivänä toukokuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut potilasvakuutusta ja potilasvakuutusyhdistyksen valvontaa koskevat päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 88

Laki**liikennevakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/1959) 16 §:n 1 momentti, 17 §:n 2 ja 3 momentti, 18 §:n 1, 2 ja 5 momentti, 18 a §:n 2 momentti ja 19 a §:n 2 ja 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 16 §:n 1 momentti, 18 §:n 1, 2 ja 5 momentti ja 18 a §:n 2 momentti laissa 1493/1994, 17 §:n 2 momentti ja 19 a §:n 2 ja 3 momentti laissa 361/1993 sekä 17 §:n 3 momentti laissa 1084/1996, seuraavasti:

16 §

Moottoriajoneuvon omistaja, jolla ei ole ollut liikennevakuutusta ajoneuvoa varten, vaikka hänellä olisi se pitänyt olla, on velvollinen laiminlyöntinsä ajalta suorittamaan liikennevakuutuskeskukselle sen kussakin tapauksessa erikseen määräämän enintään nelinkertaista keskimääräistä vakuutusmaksua vastaavan hyvikkeen tai, jos liikennevahinko on sattunut, enintään kymmenkertaista keskimääräistä vakuutusmaksua vastaavan hyvikkeen. Vakuutusvalvontavirasto päättää tarkemmin keskimääräisen vakuutusmaksun määräytymisestä. Omistajan on vastaavasti suoritettava liikennevakuutusyhtiölle sen määräämä hyvike, jos ajoneuvoa on yhtiölle etukäteen tehdyn kirjallisen ilmoituksen vastaisesti käytetty liikenteessä sinä aikana, jona ajoneuvo on ilmoitettu pidettävän poissa liikenteestä. Hyvike määrätään koko ilmoitetulta seisona-ajalta, jollei erityisen painavasta syystä muuta johdu. Edellä tässä pykälässä tarkoitettu hyvike on täytäntöönpanokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

tävistä, sen hallinnosta ja vakuutusyhtiöiden velvollisuudesta ja oikeudesta osallistua yhtiön täällä saaman vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa tai täällä vakuuttamien riskien lukumäärän mukaisessa suhteessa keskuksen menoihin ja tuloihin määrätään keskuksen säännöissä, jotka annetaan asetuksella sen jälkeen, kun keskus on saanut tilaisuuden tehdä siitä ehdotuksen. Liikennevakuutuskeskuksen tilinpäätöksestä ja tilintarkastuksesta on voimassa, mitä siitä asetuksella säädetään ja sen nojalla määrätään.

Liikennevakuutuskeskus on ensisijaisesti vastuussa vakuuttamattoman, tuntemattoman sekä sellaisen moottoriajoneuvon Suomessa aiheuttamasta liikennevahingosta, jonka pysyvä kotipaikka on muualla kuin Suomessa. Jos vakuutuksenantaja lopulta todetaan korvausvelvolliseksi, keskuksella on oikeus saada tältä takaisin suorittamansa määrä. Lisäksi keskus huolehtii suomalaisen vakuutusyhtiön selvitystilän ja konkurssin yhteydessä korvausten maksamisesta sen jälkeen, kun vakuutuskanta ja sitä vastaava omaisuus on siirretty keskukselle, sekä muista vakuutusyhtiölain 15 luvun 14 §:ssä ja ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 49 §:ssä säädetyistä tehtävistä. Sellaisen ulkomaisen vakuutusyhtiön selvitystilän tai konkurssin osalta, jonka kotivaltio kuuluu Euroopan talousalueeseen, keskuksen velvollisuus maksaa korvaukset alkaa kuitenkin Vakuutusvalvontaviraston määräämästä ajankohdasta. Kun keskus on maksanut vahinkoa

17 §

Liikennevakuutuskeskuksen valvonta kuuluu Vakuutusvalvontavirastolle. Valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölaissa säädetään vakuutusyhtiöiden valvonnasta. Liikennevakuutuskeskuksen tämän lain täytäntöönpanoon liittyvistä teh-

HE 163/1998
TaVM 29/1998
EV 202/1998

5 490301/11

kärsineelle korvausta, hänen oikeutensa korvaukseen selvitys- tai konkurssipesästä siirtyy keskukselle siihen määrään saakka kuin tämä on korvausta maksanut.

18 §

Liikennevakuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot on vakuutusyhtiön kirjallisesti kuukautta ennen niiden käyttöönottoa annettava tiedoksi Vakuutusvalvontavirastolle. Viraston tehtävänä on valvoa, että ehdot ovat tämän lain mukaiset.

Vakuutusvalvontavirasto voi tarvittaessa vaatia, että vakuutusyhtiö toimittaa virastolle selvityksen niistä vakuutusmaksujen perusteista, lomakkeista sekä muista asiakirjoista, joita yhtiö käyttää asioidessaan vakuutus- senottajien kanssa.

Vakuutusyhtiöiden on Vakuutusvalvontaviraston määräämällä tavalla teetettävä tässä pykälässä säädettyjen tehtävien vaatimia tutkimuksia ja laskelmia.

18 a §

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa määräyksiä liikenneturvallisuuden edistämiseksi tarvittavien vahinkotietojen keräämisestä ja tilastoinnista.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

19 a §

Korvausasiamiehellä on oltava Suomessa pysyvä koti- tai toimipaikka.

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 10 §:ssä säädettyssä ilmoituksessa on mainittava korvausasiamiehen nimi ja osoite. Ilmoitukseen on liitettävä korvausasiamiehelle annettu valtakirja sekä selvitys siitä, että yhtiö on liittynyt liikennevakuutuskeskuksen jäseneksi tai toimittanut jäsenyyttä koskevan hakemuksen liikennevakuutuskeskukselle. Viimeksi mainitussa tapauksessa yhtiön on annettava myös sitoumus siitä, ettei se aloita liikennevakuutuksen harjoittamista Suomessa ennen kuin se on hyväksytty liikennevakuutuskeskuksen jäseneksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut liikennevakuutusta ja liikennevakuutuskeskuksen valvontaa koskevat päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 89

L a k i**ydivastuulain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1972 annetun ydivastuulain (484/1972) 20 §:n 2 momentti, 23 §:n 1 momentti ja 33 §:n 2 momentti seuraavasti:

20 §

 Jos sattuneen vahinkotapahtuman jälkeen on todennäköistä, että 1 momentin mukainen korvausten alentaminen osoittautuu tarpeelliseksi, on Vakuutusvalvontavirastolla oikeus määrätä, että korvauksena on toistaiseksi maksettava vain tietty osuus täydestä korvauksesta.

23 §

Tämän lain tai muun sopimusvaltion vastaavan lainsäädännön mukaisen ydivahingosta johtuvan vastuun varalta tulee Suomessa olevan ydinlaitoksen haltijalla olla Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä vakuutus laitoksenhaltijan 18 §:n mukaiseen vastuun määrään saakka.

33 §

 Jos korvausta on alennettu 20 §:n 1 momentin ja 32 §:n 2 momentin tai muun sopimusvaltion lain vastaavien säännösten perusteella, on valtion varoista tämän pykälän mukaan suoritettava korvausta alennettava samassa määrin. Vahingonkorvausvelvollisuus määräytyy muutoin samalla tavoin kuin jos laitoksenhaltija olisi vastannut vahingosta. Korvausvaade on kannevallan menettämisen uhalla ilmoitettava 22 §:n 1 momentissa säädetyssä ajassa Vakuutusvalvontavirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 90

Laki**ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ympäristövahinkovakuutuksesta 30 päivänä tammikuuta 1998 annetun lain (81/1998) 7 §:n 5 momentti, 9 §:n 2 momentti, 11 § ja 18 §:n 4 momentti seuraavasti:

7 §

Ympäristövakuutuskeskuksen hallinto ja valvonta

Vakuutusvalvontavirasto valvoo keskuksen toimintaa. Valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin, mitä vakuutusyhtiölaissa ja ulko-
 maisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa säädetään vakuutusyhtiön valvonnasta.

9 §

Vakuuttamisvelvollisuuden laiminlyönti

Vakuutusvalvontavirasto antaa määräykset siitä, miten keskimääräinen vakuutusmaksu lasketaan.

11 §

Vakuutusvalvontaviraston oikeus tietojen saamiseen ja määräysten antamiseen

Vakuutusyhtiön on annettava Vakuutusvalvontavirastolle tiedoksi ympäristövahinkova-

kuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot viimeistään kuukautta ennen niiden ottamista käyttöön.

Vakuutusvalvontavirasto voi vaatia, että vakuutusyhtiö ja Ympäristövakuutuskeskus toimittavat virastolle selvityksen vakuutusmaksujen perusteista, lomakkeista ja muista asiakirjoista, joita yhtiö käyttää asioidessaan vakuutuksenottajien kanssa.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa määräyksiä vakuutusten ja vahinkojen tilastoinnista.

Vakuutusyhtiöiden ja Ympäristövakuutuskeskuksen on Vakuutusvalvontaviraston määräämällä tavalla tehtävä niille tässä laissa säädettyjen tehtävien vaatimia tutkimuksia ja laskelmia.

18 §

Korvauksen suorittaminen

Jos tiedossa olevien vahinkotapahtumien perusteella on todennäköistä, että korvausta joudutaan alentamaan 3 momentin mukaisesti, Vakuutusvalvontavirasto voi päättää, että korvauksena on toistaiseksi maksettava vain osa täydestä korvauksesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja muut ympäristövahinkovakuutusta ja Ympäristövakuutuskes-

kuksen valvontaa koskevat päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 91

Laki

kilpailunrajoituksista annetun lain 11 c ja 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kilpailunrajoituksista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun lain (480/1992) 11 c §:n 2 momentti ja 12 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 303/1998, seuraavasti:

11 c §

Yrityskaupasta, johon sovelletaan vakuutusyhtiölain (1062/1979) 3, 16 tai 16 a luvun säännöksiä, työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain (354/1997) 3 tai 10 luvun säännöksiä, vakuutusyhdistyslain (1250/1987) 1 luvun 2 §:n 3 momentin tai 14 luvun säännöksiä, eläkesäätiölain (1774/1995) 11 luvun säännöksiä tai vakuutuskassalain (1164/1992) 12 luvun säännöksiä, on ilmoitettava kilpailuvirastolle viikon kuluessa siitä, kun yrityskaupan osapuolet ovat saaneet tiedon Vakuutusvalvontaviraston suostumuksesta tai siitä, ettei Vakuutusvalvontavirasto vastusta yrityskauppaa. Ilmoitusta yrityskaupasta ei kuitenkaan tarvitse tehdä, jos Vakuutusval-

vontavirasto, sen mukaan kuin tässä momentissa mainituissa laeissa säädetään, on pyytänyt yrityskaupasta kilpailuviraston lausunnon ja kilpailuvirasto on lausunnossaan katsonut, ettei estettä kaupan hyväksymiselle ole.

12 §

Myös Vakuutusvalvontavirasto voi tehdä esityksen pääasiassa vakuutustoimintaa koskevan kilpailunrajoituksen käsittelemisestä kilpailuneuvostossa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 92

L a k i

rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä annetun lain 14 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan rahanpesun estämisestä ja selvittämisestä 30 päivänä tammikuuta 1998 annetun lain (68/1998) 14 § seuraavasti:

14 §

Tarkemmat säännökset

kuultuaan tarkemmat säännökset tämän lain 6—11 §:ssä säädetyistä velvollisuuksista sekä niiden täyttämisestä.

Poliisitoimesta vastaava ministeriö antaa muita asianomaisia ministeriöitä, Vakuutusvalvontavirastoa sekä rahoitustarkastusta

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 93

L a k i

vakuutusopimuslain 13 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun vakuutusopimuslain (543/1994) 13 §:n 1 momentti seuraavasti:

13 §

Vakuutuksenottajan oikeus saada vapaakirja tai takaisinostoarvo henkilövakuutuksessa

Jos vakuutuksenottajan suorittamista vakuutusmaksuista on kertynyt säästöä, vakuutuksenottajalla on oikeus keskeyttää maksujen suoritus ja saada vakuutusehtojen

mukainen vakuutuksen säästöosuutta vastaava maksuton vakuutus (*vapaakirja*) taikka vakuutusehtojen mukaan laskettu vakuutuksen säästöosuus (*takaisinostoarvo*).

Tämä laki tulee voimaan 1 päivän huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 94

Laki**vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan vakuutustarkastuksen kustantamisesta 14 päivänä heinäkuuta 1944 annetun lain (479/1944) 1 ja 2 § sekä 4 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 § laeissa 950/1977, 873/1984 ja 1204/1997, 2 § mainitussa laissa 950/1977 ja 4 §:n 1 momentti mainitussa laissa 1204/1997, sekä *lisätään* lakiin uusi 2 a § seuraavasti:

1 §

Suomalaisten henkivakuutusyhtiöiden, vahinkovakuutusyhtiöiden, työeläkevakuutusyhtiöiden, ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettujen kolmansien maiden vakuutusyhtiöiden, joilla on toimilupa harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa, vakuutusyhdistysten, vakuutuskassojen ja eläkesäätiöiden valvonnasta johtuvien kustannusten korvaamiseksi näiden laitosten on kultakin kalenterivuodelta tammikuun aikana suoritettava maksu, jonka perusteet asianomainen ministeriö määrää Vakuutusvalvontaviraston esityksestä. Tässä pykälässä tarkoitetuilta laitoksilta valtion maksuperustelain (150/1992) nojalla hakemusten perusteella annettavista päätöksistä sekä rekisterioitteista ja todistuksista perittävät maksut otetaan vähennyksenä huomioon tämän lain mukaista maksua määrättäessä. Maksu peritään ryhmittäin siten, että edellä mainitut laitokset muodostavat omat ryhmänsä. Henkivakuutusyhtiöt ja vahinkovakuutusyhtiöt muodostavat kuitenkin yhden laitosryhmän ja kolmansien maiden vakuutusyhtiöt, joilla on lupa harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa,

luetaan henkivakuutusyhtiöiden ja vahinkovakuutusyhtiöiden ryhmään sen mukaan minkä vakuutusluokan mukaista vakuutustointia niillä on toimilupansa mukaan oikeus harjoittaa.

Laitosten suoritettavan maksun perusteet muodostuvat kiinteästä perusmaksusta ja siihen lisättävästä suhteellisesta maksusta.

Suhteellinen maksu on kunkin ryhmän laitoksilla yhtä suuri osa laitoksen maksuunpanovuotta edeltävältä tilikaudelta Suomessa kirjaamista maksutuloista. Jos vakuutuskanan siirron tai siihen verrattavan poikkeuksellisen syyn johdosta ei tätä maksutuloa voida käyttää suhteellisen maksun perusteena, voi Vakuutusvalvontavirasto vahvistaa käytettävän maksutulon.

2 §

Vakuutusvalvontavirasto tekee 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen esitysten ja toimittaa laitoskohtaisen maksun määräämisen ja maksuunpanon ennen suoritusvuoden alkua niiden tietojen perusteella, joita tässä laissa tarkoitettujen laitokset ovat velvolliset virastolle antamaan sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

Maksuluettelo on pidettävä Vakuutusvalvontavirastossa maksuvelvollisten nähtävänä kahden viikon ajan. Nähtävälle panosta on sitä ennen ilmoitettava kuulutuksella virallisessa lehdessä.

Vakuutusvalvontaviraston tulee ennen maksuluettelon nähtävälle panoa lähettää maksuvelvollisille maksuluettelon mukaiset maksuliput.

2 a §

Mitä tässä laissa säädetään 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen laitosten suorittavasta maksusta, koskee vastaavasti työttömyyskassaa. Asianomainen ministeriö kuitenkin:

1) määrää 1 §:n 1 momentissa tarkoitettujen perusteet ilman Vakuutusvalvontaviraston esitystä;

2) vahvistaa 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua maksutulon; ja

3) suorittaa 2 §:ssä Vakuutusvalvontavirastolle säädetyt tehtävät.

4 §

Laitoksella, joka on tyytymätön asianomaisen ministeriön maksun perusteita koskevaan päätökseen tai itse laitokselle määrättyyn maksuun, on oikeus hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona maksuluettelo on pantu nähtäväksi, sanottua päivää lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 95

Laki**rahoitustarkastuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 11 päivänä kesäkuuta 1993 annetun rahoitustarkastuslain (503/1993) 5 §:n 2 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 721/1997, sekä
muutetaan 4 §:n 6 kohta, 5 §:n 2 momentin 1 kohta, 6 § ja 7 §:n 4 kohta,
 sellaisina kuin niistä ovat 5 §:n 2 momentin 1 kohta ja 6 § mainitussa laissa 721/1997, seuraavasti:

4 §

Toimintatavat

Rahoitustarkastus suorittaa tehtäväänsä muun muassa:

6) toimimalla yhteistyössä Vakuutusvalvontaviraston ja muiden rahoitusmarkkinoita valvovien viranomaisten kanssa.

5 §

Eduskunnan pankkivaltuutetut

Pankkivaltuutettujen tehtävänä on:

1) nimittää kolme johtokunnan jäsentä ja heille henkilökohtaiset varajäsenet Suomen Pankin, asianomaisen ministeriön ja sen ministeriön, jonka toimialaan kuuluu vakuutus-toiminta, ehdotusten perusteella kolmeksi vuodeksi kerrallaan;

6 §

Rahoitustarkastuksen johtokunta

Rahoitustarkastuksella on johtokunta, johon kuuluu rahoitustarkastuksen johtaja, Vakuutusvalvontaviraston ylijohtaja sekä kolme muuta jäsentä.

Johtokunta on päätösvaltainen, kun läsnä on neljä jäsentä, joista yhden on oltava puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni.

7 §

Rahoitustarkastuksen johtokunnan tehtävät

Rahoitustarkastuksen johtokunnan tehtävänä on:

4) huolehtia rahoitusmarkkinoita valvovien viranomaisten yhteistyön kehittämisestä ja

vahvistaa Vakuutusvalvontaviraston kanssa
tehtävän yhteistyön periaatteet;

— — — — —
—————

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhti-
kuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 96

L a k i

työntekijäin eläkelain 10 ja 13 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/1961) 10 ja 13 §, sellaisena kuin niistä on 13 § laissa 390/1995, seuraavasti:

10 §

Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, eläkelaitoksella on oikeus siirtää tämän lain mukainen vastuu yksityisen työntekijän osalta tämän lain mukaiselle toiselle eläkelaitokselle edellyttäen, että tästä on määräys eläkelaitoksen säännöissä tai vakuutusehdoissa taikka että Vakuutusvalvontavirasto on antanut siihen suostumuksensa.

13 §

Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus vahvistaa työnantajan kustannettava vakuutusyhtiölle tai eläkekassalle suoritettava eläkevakuutusmaksun osa alemmaksi kuin

12 a §:ssä ja vakuutuskassalaissa säädetään, jos vastuuvelan katteeseen näin syntyvän vajauksen täyttämiseksi asetetaan pankkita-kaus, luottovakuutus tai varmuudeltaan näihin verrattava Vakuutusvalvontaviraston hyväksymä muu vakuus.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät voimaan entisin ehdoin, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 97

Laki**lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 11 ja 11 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/1962) 11 §:n 3 momentti ja 11 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 391/1995, seuraavasti:

11 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto antavat määräykset 2 momentin soveltamisesta noudattaen vastaavasti, mitä vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:ssä sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 15 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä säädetään.

11 a §

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja

eroamisesta on kassan tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 98

L a k i

taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain 9 ja 9 a §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetun taiteilijoiden ja eräiden erityisryhmiin kuuluvien työntekijäin eläkelain (662/1985) 9 §:n 3 momentti ja 9 a §:n 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 392/1995, seuraavasti:

9 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto antavat määräykset 2 momentin soveltamisesta noudattaen vastaavasti, mitä vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:ssä sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 15 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä säädetään.

eroamisesta on kassan tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

9 a §

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 99

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 16 §:n 3 momentti, 17 §:n 3 momentti ja 17 a §:n 3 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 16 §:n 3 momentti laissa 1331/1992 ja 17 §:n 3 momentti ja 17 a §:n 3 momentti laissa 394/1995, seuraavasti:

16 §

Maatalousyrittäjien eläkelaitos on Vakuutusvalvontaviraston valvonnan alainen ja sen ohjesääntö annetaan asetuksella. Eläkelaitoksen päättävältä käyttävät valtuuskunta ja sen asettama hallitus, jossa puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ohella on kummassakin yksi maa- ja metsätalousministeriön, yksi sosiaali- ja terveysministeriön ja kaksi valtiovarainministeriön nimeämää henkilöä sekä tämän lain piiriin kuuluvien henkilöiden taloudellisia etuja valvovien edustavimpien järjestöjen edustus. Puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan tulee olla eläkevakuutus toimintaan perehtynyt henkilö. Valtuuskunnan asettaa eläketurvakeskus, joka myös valitsee hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

17 §

Asianomainen ministeriö ja Vakuutusval-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

vontavirasto antavat määräykset 2 momentin soveltamisesta noudattaen vastaavasti, mitä vakuutusyhtiölain 10 luvun 3 §:ssä sekä työeläkevakuutusyhtiöistä annetun lain 15 §:n 2 momentissa ja 28 §:ssä säädetään.

17 a §

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on eläkelaitoksen tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 100**Laki****merimieseläkelain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain (72/1956) 3 §:n 4 momentti, 41 §:n 2 momentti, 45 ja 54 §, 55 §:n 2 momentti, 56 §:n 4 momentti, 57 ja 58 § ja 64 c §:n 3 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 54 § laissa 1/1981, 41 §:n 2 momentti ja 55 §:n 2 momentti laissa 1309/1989, 56 §:n 4 momentti ja 64 c §:n 3 momentti laissa 395/1995 ja 58 § osaksi laissa 806/1996, seuraavasti:

3 §

Eläkekassan on suoritettava kassan tilasta vakuutustekninen tutkimus vähintään joka toinen vuosi sekä muulloinkin, jos Vakuutusvalvontavirasto pitää sitä tarpeellisena. Jos tällöin havaitaan, että maksut eivät turvaa kassan vakavaraisuutta tai että ne ovat liian korkeat, tulee kassan viipymättä ilmoittaa siitä Vakuutusvalvontavirastolle ja tehdä esitys asianomaiselle ministeriölle maksujen muuttamiseksi. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa ohjeita tutkimuksen laatimisesta.

41 §

Eläkekassan on viipymättä ilmoitettava sen nimen kirjoittamiseen oikeutettujen henkilöiden nimet ja kotipaikat asianomaiselle mi-

nisteriölle ja Vakuutusvalvontavirastolle. Vakuutusvalvontavirasto pyynnöstä antaa todistuksen siitä, ketkä ovat oikeutettuja kirjoittamaan eläkekassan nimen.

45 §

Ylimääräinen valtuuskunnan kokous on pidettävä, milloin Vakuutusvalvontavirasto niin määrää tai milloin hallitus katsoo sen tarpeelliseksi taikka milloin vähintään kuusi valtuuskunnan jäsentä sitä ilmoitettua asiaa varten kirjallisesti vaatii. Milloin tilintarkastajat toimittamansa tarkastuksen perusteella katsovat sen tarpeelliseksi, on ylimääräinen kokous kutsuttava koolle heidän vaatimuksesta.

54 §

Asianomainen ministeriö antaa vakuutus toiminnan erityisluonteesta johtuvat määräykset eläkekassan tuloslaskelman ja taseen

kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista ja toimintakertomuksesta ilmoitettavista tiedoista.

Vakuutusvalvontavirasto antaa vakuutus-toiminnan erityisluonteesta johtuvat tarkemmat määräykset eläkekassan tilinpäätöksen laatimisesta.

Vakuutusvalvontavirasto voi antaa ohjeita ja lausuntoja tämän luvun, asianomaisen ministeriön 1 momentissa tarkoitettujen määräysten, eläkekassan tilinpäätöstä koskevien säännösten sekä kirjanpitolain (1336/1997) ja -asetuksen (1339/1997) soveltamisesta eläkekassaan.

Vakuutusvalvontavirasto voi eläkekassan hakemuksesta erityisestä syystä määräajaksi myöntää luvan poiketa 3 momentissa tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä, jos poikkeus on tarpeen oikean ja riittävän kuvan saamiseksi eläkekassan toiminnan tuloksesta ja taloudellisesta tilasta.

Jos tässä pykälässä tarkoitettu määräys, ohje, lausunto tai lupa on kirjanpitolain tai -asetuksen yleisen soveltamisen kannalta merkittävä, asianomaisen ministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston on ennen määräyksen, ohjeen, lausunnon tai luvan antamista pyydettävä siitä kirjanpitolautakunnan lausunto.

Vakuutusvalvontavirasto voi erityisistä syistä määräajaksi myöntää yksittäistapauksissa poikkeuksia tilinpäätöksen laatimisajasta sekä tuloslaskelman ja taseen laatimisessa noudatettavista kaavoista, liitetiedoista, toimintakertomuksen tarkemmasta sisällöstä, tase-erittelyistä ja liitetietojen erittelyistä.

55 §

Eläkekassa ei saa ilman Vakuutusvalvontaviraston lupaa omistaa muuta liikettä kuin vakuutusliikettä harjoittavan osakeyhtiön osakepääomasta enempää kuin määrän, joka vastaa 20 prosenttia yhtiön osakepääomasta ja kaikkien osakkeiden äänimäärästä, jollei yhtiön toimintaa voida pitää vakuutusliikkeeseen liittyvänä ja tämän kannalta tarkoituksenmukaisena taikka jollei yhtiö ole asunto- tai kiinteistöyritys.

56 §

Asianomainen ministeriö antaa määräykset 2 momentissa tarkoitettujen säännösten soveltamisesta eläkekassaan. Vakuutusvalvontavirasto antaa tarvittaessa tarkemmat mää-

räykset 2 momentissa tarkoitettun sijoitussuunnitelman laatimisesta ja toimittamisesta.

57 §

Eläkekassan tulee vuosittain kahden kuukauden kuluessa tilinpäätöksen vahvistamisesta toimittaa Vakuutusvalvontavirastolle sen laatiman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan ja tilastaan.

Eläkekassan on annettava Vakuutusvalvontavirastolle ja asianomaiselle ministeriölle niiden määräämässä kohtuullisessa ajassa eläkekassan toiminnasta muitakin kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, jotka ovat tarpeen tässä laissa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi. Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus muullakin tavalla tarkastaa kassan toimintaa.

58 §

Jos Vakuutusvalvontavirasto havaitsee eläkekassan menetelleen lainvastaisesti, se voi kieltää virheellisen päätöksen täytäntöönpanon. Jos päätös on jo pantu täytäntöön, Vakuutusvalvontavirasto voi velvoittaa eläkekassan ryhtymään toimenpiteisiin oikaisun aikaansaamiseksi. Kiellon tai kehotuksen tehosteeksi Vakuutusvalvontavirasto voi asettaa uhkasakon. Uhkasakon tuomitsee maksettavaksi Etelä-Suomen lääninhallitus.

Jos 50 §:ssä tarkoitettu henkilö on samassa pykälässä mainitulla tavalla tuottanut kassalle vahinkoa, voi Vakuutusvalvontavirasto ryhtyä sellaiseen toimenpiteeseen, että virallinen syyttäjä määrätään tuomioistuimessa tekemään asiasta aiheutuva vahingonkorvaus- ja rangaistusvaatimus.

64 c §

Vakuutusmatemaatikon ottamisesta ja eroamisesta on kassan tehtävä ilmoitus Vakuutusvalvontavirastolle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ne asianomaisen ministeriön antamat luvat, määräykset, ohjeet ja päätökset, joiden antaminen tämän lain voimaan tullessa siirtyy Vakuutusvalvontavirastolle, jäävät edelleen voimaan, kunnes Vakuutusvalvontavirasto toisin päättää.

Sen estämättä, mitä kirjanpitolain (1336/1997) 9 luvun 2 §:ssä säädetään, kirjanpitolakia sovelletaan ensimmäisen kerran eläkekassan kirjanpitoon siltä tilikaudelta,

joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2000 tai sen jälkeen.

Eläkekassa saa kuitenkin soveltaa 3 mo-

mentissa tarkoitettuja säännöksiä sinä tilikautena, joka on kulumassa tai alkaa tämän lain tultua voimaan.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 101**Laki****sairausvakuutuslain 61 ja 64 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 61 §:n 1 momentti ja 64 §:n 1 momentti,
 sellaisina kuin ne ovat, 61 §:n 1 momentti laissa 405/1992 ja 64 §:n 1 momentti laissa 448/1988, seuraavasti:

61 §

Vakuutuskassalain (1164/1992) mukaisella vakuutuskassalla, jonka toimintapiiriin kuuluvat saman työnantajan palveluksessa olevat työntekijät ja jonka toimintapiiriin lisäksi voivat kuulua lisäetuuksien saajina saman työnantajan palveluksesta eläkkeelle siirtyneet työntekijät, on oikeus toimia tässä laissa säädettyjen etuuksien antajana jäsenilleen tai heille ja heidän perheenjäsenilleen. Järjestelylle on hankittava kansaneläkelaitoksen suostumus, joka on annettava, jos kassankokous kahden kolmasosan äänten enemmistöllä on hyväksynyt järjestelyä vastaavat kassan säännöt ja sääntöjen mukaan annettavat etuudet ovat vähintään tämän lain mukaiset sekä kassan toimintapiiriin kuuluu vähintään 300 työntekijäjäsentä. Mitä edellä säädetään, sovelletaan vastaavasti vakuutus-kassaan, jonka toimintapiiriin kuuluvat henkilöt ovat sellaisten työnantajien palveluk-

sessä, jotka kuuluvat osakeyhtiölain (734/1978) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun samaan konserniin. Vaikka edellä tarkoitettu konserniedellytys ei täyttyisi, suostumus työpaikkakassana toimimiseen voidaan kuitenkin antaa, jos työnantajilla on sellainen taloudellinen tai toiminnallinen yhteys keskenään, että järjestelyä voidaan pitää kassan hoitamisen ja kassassa vakuutettujen kannalta tarkoituksenmukaisena. Mikäli suostumuksen saamisen perusteena olevissa olosuhteissa tapahtuu muutos, kassan on välittömästi ilmoitettava muutoksesta kansaneläkelaitokselle. Tässä momentissa tarkoitettua vakuutuskassaa sanotaan tässä laissa työpaikkakassaksi.

64 §

Jos työpaikkakassan toiminta erityisesti vakuutettujen edut huomioon ottaen ei ole

tarkoituksenmukaista, kansaneläkelaitoksen tulee esittää kassalle asian johdosta huomautus ja antaa ohjeet epäkohtien poistamiseksi. Jos ohjeita ei noudateta, Vakuutusvalvontavirasto voi kansaneläkelaitoksen esityksestä kieltää kassalta oikeuden tämän lain mukais-
ten vakuutusten myöntämiseen ja määrätä

ajankohta, josta lukien kassan tämän lain mukainen toiminta lakkaa.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhti-
kuuta 1999.

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 102

Asetus**Vakuutusvalvontavirastosta**

Annettu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään Vakuutusvalvontavirastosta 29 päivänä tammikuuta 1999 annetun lain (78/1999) 4 ja 7 §:n nojalla:

Vakuutusvalvontaviraston organisaatio

1 §

Vakuutusvalvontavirastossa on osastoja tai muita yksiköitä sen mukaan kuin työjärjestyksessä määrätään.

Johtavat virkamiehet

2 §

Ylijohtaja johtaa Vakuutusvalvontavirastoa ja vastaa siitä, että viraston tehtävät hoidetaan tehokkaasti, taloudellisesti ja tuloksellisesti. Lisäksi hän huolehtii johtokunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta, esittelystä ja täytäntöönpanosta.

Johtajat avustavat ylijohtajaa Vakuutusvalvontaviraston johtamisessa sekä vastaavat johdettavakseen kuuluvan yksikön toiminnan kehittämisestä ja tuloksellisuudesta.

Johtokunta

3 §

Johtokunnan tehtävänä on ohjata ja valvoa Vakuutusvalvontaviraston toimintaa sekä siinä tarkoituksessa:

1) asettaa yleiset tavoitteet Vakuutusvalvontaviraston toiminnalle sekä päättää sen toimintalinjoista;

2) vahvistaa Vakuutusvalvontavirastolle valvontaa koskevat ohjeet asioista, jotka ovat merkittäviä tai periaatteellisia ja laajakantoisia valvonnan kannalta tai joilla muuten on yleistä merkitystä;

3) vahvistaa ne valvottaville annettavat yleiset määräykset ja ohjeet, joita se ei ole siirtänyt ylijohtajan vahvistettaviksi;

4) ohjata ja valvoa Vakuutusvalvontavirastolle asetettujen tavoitteiden toteuttamista;

5) huolehtia vakuutus- ja rahoitusmarkkinoita valvovien viranomaisten välisestä ko-

timaisesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä ja sen kehittämisestä;

6) vahvistaa rahoitustarkastuksen kanssa tehtävän yhteistyön periaatteet;

7) päättää Vakuutusvalvontaviraston talousarviosta sekä toiminta- ja taloussuunnitelmasta;

8) tehdä esitys asianomaiselle ministeriölle vakuutustarkastuksen kustantamisesta annetun lain (479/1944) 1 §:ssä tarkoitetun maksun perusteiden määrittämisestä;

9) päättää Vakuutusvalvontaviraston muun virkamiehen kuin ylijohtajan osalta virantoinnituksesta pidättämisestä ja kurinpitoa koskevista asioista; sekä

10) ratkaista ne laajakantoiset tai periaatteellisesti tärkeät asiat, jotka ylijohtaja saattaa sen käsiteltäviksi.

4 §

Johtokunta on päätösvaltainen, kun läsnä on viisi jäsentä, joista yhden on oltava puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja.

Asioiden käsittely

5 §

Vakuutusvalvontavirastolle kuuluvat asiat ratkaisee johtokunta, ylijohtaja tai muu virkamies, jolle sellainen toimivalta on työjärjestyksessä tai taloussäännössä annettu.

Asiat ratkaistaan esittelystä, jollei työjärjestyksellä toisin määrätä.

Ylijohtaja ratkaisee ne asiat, joita ei säädetä johtokunnan päätettäväksi taikka anneta työjärjestyksessä tai taloussäännössä muun virkamiehen ratkaistaviksi.

Ylijohtaja voi yksittäistapauksessa ottaa ratkaistavakseen sellaisen asian, joka muutoin olisi muun virkamiehen ratkaistava. Johtajalla on sama oikeus toimintayksikkönsä virkamiehen ratkaistavissa asioissa.

Virkojen kelpoisuusvaatimukset ja täyttäminen sekä virkavapaus

6 §

Ylijohtajan kelpoisuusvaatimuksena on ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys Vakuutusvalvontaviraston toimialaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Johtajalta vaaditaan virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys viran tehtäväalaaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito.

7 §

Tasavallan Presidentti nimittää ylijohtajan valtioneuvostonesityksestä virkaa haettavaksi julistamatta. Valtioneuvosto nimittää ylijohtajan yli vuoden kestäväan määräaikaiseen virkasuhteeseen ja asianomainen ministeriö enintään vuoden kestäväan määräaikaiseen virkasuhteeseen.

Ylijohtaja nimittää ja ottaa muun henkilöstön, jollei työjärjestyksessä toisin määrätä.

8 §

Ylijohtajalle myöntää virkavapauden yli kahdeksi vuodeksi valtioneuvosto. Virkavapauden enintään kahdeksi vuodeksi sekä sellaisen virkavapauden, johon virkamiehellä on oikeus lain tai virkaehtosopimuksen nojalla, myöntää asianomainen ministeriö.

Virkavapauden myöntämisestä johtajille ja muille virkamiehille sekä virkavapautta vas-

Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

taavasta vapautuksesta työsopimussuhteiselle henkilöstölle määrätään työjärjestyksessä.

9 §

Ylijohtajan ollessa estyneenä toimii hänen sijaisenaan johtokunnan määräämä johtaja.

Johtajan ollessa estyneenä toimii hänen sijaisenaan hänen määräämänsä virkamies.

Erinäiset säännökset

10 §

Vakuutusvalvontaviraston johtokunnan jäsenet saavat tehtävästään palkkiota asianomaisen ministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti.

11 §

Ylijohtajaa syytetään virkarikoksesta Helsingin hovioikeudessa.

12 §

Tarkemmat määräykset Vakuutusvalvontaviraston organisaatiosta, sisäisestä työnjaosta, asioiden käsittelystä ja toiminnan muusta järjestämisestä annetaan työjärjestyksessä.

Työjärjestyksen vahvistaa ylijohtaja.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1999.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 78—102, 7 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999